

यिहोशूयपुस्तकं ।

1

१ प्रथमोऽध्यायः ।

१ यिहोशूयं प्रति परमेश्वरस्य कथनं १० लोकान् प्रति यिहोशूयस्य कथनं १६
यिहोशूयं प्रति लोकानां खोकारा निवेदनस्तः ।

१ परमेश्वरसेवकस्य मूससो मरणात् परं परमेश्वरो नूनस्य पुत्रं यिहो-
२ शूयनाभानं मूससः सेवकं जगाद्, मम सेवको मूसा मृतः, इदानीं
त्वमुत्तिष्ठ खोकैरेतैः सह सरितमेतां यर्द्दनमुत्तीर्थं तेभ्य इसाधेषो वंशे-
३ खोड्हं यं देशं दास्यामि तं प्रति याचां कुरु । यत्र यत्र स्थाने यूयं
पदमप्यिष्यथ तानि सर्वस्थानान्यहं मूससं प्रति स्वाक्षानुसाराद्
४ युग्मार्थं दास्यामि । एतौ प्रान्तरलिवानोनावारभ्य फसाताख्यां महा-
नदीं यावत् सूर्योत्तयानदिशि मष्टासागरस्त्रं यावत् हित्तीयानां सर्वे
५ देशा युद्धाकां सोमानो भविष्यन्ति । तत्र यावज्जीवनं त्वत्स्मुखे स्थातुं

केनापि रिपुणा न प्रत्यते, यथा हूँ मूससा सार्वमासं तथा लया सार्वं
स्यास्यामि त्वां न त्वस्यामि न त्वां छास्यामि । त्वं शक्तिमान् उत्साहवांच्च ६
भव यत् एतेभ्यो यं देशं दातुम् एतेषां पूर्वपुरुषाणां समीपेऽहं प्रसवान् तं
त्वमेतत्त्वोकान् च धिकारविष्यसि । अतस्वं शक्तिमान् आत्माहवांच्च सब् ०
सावधानपूर्वकं मत्सेवकमससादिष्टसमस्तवस्यानुसारात् कर्म कुरु
तद्युवस्यामार्गाद् दक्षिणसै वामाय वा न परावर्त्तस्तेन घत् किञ्च-
नोपक्रमिष्यसे, तत्र छतार्थो भविष्यसि । इमं व्यवस्याग्रन्थं निरन्तरं ८
कर्गठे कुरु तन्मध्ये लिखितं सर्वदेशमाचरितुं दिवानिशं तमालो-
चय, तेन त्वं घट्यद् उपक्रमिष्यसे तस्मिन् छतार्थो भविष्यसि तव
कार्यच्च संसेत्यति । चपरमहं किं त्वां नाज्ञापयं त्वं शक्तिमान् उत्साह- ९
वांच्च भव भीतो निराशच्च माभूः, यतस्वं यद्यद् उपक्रमिष्यसे तस्मिन्नेव
तव ग्रभुः परमेश्वरस्त्वं सहायो भविष्यति ।

तेन यिहोशूयो लोकानामध्यक्षान् आज्ञापयत् यूयं शिविरस्य मध्येन १०
गत्वा लोकानिति वाचं बदत् यद्यं खेषां छते पायेयसामग्रीन् ११
आसादयत् यतो युश्माकं प्रभुः परमेश्वरो यं देशमधिकर्तुं युश्माभ्यं
दास्यति तं देशं प्रविश्याधिकर्तुं दिनचयमध्ये युश्माभिरिमां यद्दन-
सरितम् उत्तीर्य यातच्च । ततो यिहोशूयो रुचेणवंशं गादवंशं मिन- १२
शेर्द्वंशच्च गदितवान् यूयं परमेश्वरसेवकस्य मूसस आज्ञां सरत, १३
युश्माकं प्रभुः परमेश्वरो युश्माभ्यं विआमस्यानार्थम् एतं देशं दत्तवान् ।
च्यथुना युश्माकं योग्यतो वालक्षाः पश्चवच्च मूससा दत्ते यद्देवस्यावा- १४
रस्यिते देशे तिष्ठन्तु, किन्तु वूयम् चर्याद् वीरत्ववन्तः सर्वे जनाः
सञ्चामानाः खखमातृणामग्रे गच्छन्तस्त्वान् उपकुरुत । पश्चात् परमे- १५
श्वरेण युश्माभ्यमिव युश्माकं भावभ्यो विआमे दत्ते प्रभुयरमेश्वरेण
दत्ते देशे च तैरधिकाते यूयं यद्गावारे स्त्रीयादयदिशि परमेश्वरस्य
सेवकमूससा दत्तमधिकर्त्यं देशं परावृत्यागत्य तं भोक्ष्यथ ।

तेन ते यिहोशूयमवदन् तथा यद्यद् आदिष्टं तत् सर्वं यद्यं १६
करिष्यामः त्वमस्तान् यत् स्यानं प्रहेष्यसि तत् खानं यास्यामः ।
यद्यं यथा मूससो वाक्यानि गृहीतवन्नात्मधैव तव वाक्यानि गृहीयामः, १७
तव ग्रभुः परमेश्वरो यथा मूससा सहावर्त्तत तथा लयापि सह वर्ततां ।
यः कवचित् तवाज्ञां लघुते त्वयाज्ञापिते वचसि मनो न निवेश्यति स १८
घानिष्यते, त्वं शक्तिमान् उत्साहवांच्च भव ।

२ द्वितीयोऽध्यायः ।

- १ शिष्टीमाद् द्वयोचारयो देशनिराचरणार्थं प्रेषणं वेश्याया राहवा तच्चारयोर्थद्वणं द
चाराभ्यां सह राहयो नियमकरणं २३ चारयोः पुनरागमे वार्ताकथनम् ।
- २ अनन्तरं नूनाश्य पुत्रो यिहोशृथो द्वौ चारौ शिष्टीमाद् गुप्तं प्रदितवत् १८
तौ चेदम् उक्तावान् युवां गत्वा देशं यिरीजं नगरच्च निरीक्षेयां,
३ तेज तौ गत्वा राहवाख्याया वेश्याया गृहं प्रविश्य तच्चाश्रयातां । किन्तु
पश्य श्वो राचौ देशं निरीक्षितुम् इत्यायेष्वंशस्य द्वौ चारावत्रायातौ
४ वच इदं यिरीहो र्वपस्य कर्णगोचरीभूतं । ततः स यिरीहोरधिपी
द्वौ राहवम् इत्याक्षायवत्, वौ जनौ त्वामुपेत्य तदृगोहं प्रविश्यासाते
५ तौ वर्द्धिष्वाख्यानय यतस्तौ सर्वं देशं निरीक्षितुमागतौ । सा योधित्
तौ जनौ गोपयित्वावादीत् तौ जनौ सामुपागर्ताविति सर्वं किन्तु
६ तौ कुच्छ्याविति मया न ज्ञातं । नगरद्वाररोधकाले उच्चारे सति
तौ वर्द्धिर्गतौ किन्तु त्वा गताविति मया न ज्ञायते यूयं तूर्णं तयोः पञ्चाद्
७ गच्छत तेन तौ धरिष्वथ । किन्तु सा वेश्या तौ खगेहपष्ठमानीय तत्र
८ राशीक्षतकार्यासैः संगोप्य विदधे । पञ्चाद् द्रुता यर्द्दनमार्गेण पारावार-
घट्पर्थन्तं तयोः पञ्चाद् गताः, तयोः पञ्चाद्वामिनां वहिर्भवनमाचं
लोका नगरद्वारमरम्भन् ।
- ९ अनन्तरं तयोचारयोः श्वयनात् पूर्वं सा वेश्या गृहपछे तावुपाग्य
१० ताववदत् इत्यहोऽस्तदेशं युश्चभ्यमदात् तदहं जानामि युश्चत्तो इत्याकं
११ भीति जाता देशवासिनस्य सर्वं उद्देशं गताः । यतो मिसरो युश्चाकं
वहिरागमनकाले परमेश्वरो युश्चाकं सम्भुखे केन प्रकारेण खफाव्ये-
त्वायान्यशेषयत् यूयं यर्दनः पादे शितानाम् इमोरीयाग्नाम् योगसी-
हेननामानौ द्वौ उपौ प्रति कदं व्यवहृत्य तौ निःशेषं व्यनाशयत तद-
१२ सामिः श्रुतं । अवगमनाचादस्माकं हृदयं आकुलितं युश्चत्यते कस्यापि
मनसि साहसो नोदेति यतो युश्चाकं प्रभु यैः परमेश्वरः सरव खर्मपृथि-
१३ योरीश्वरः । अत इदानीं विनयेहं युवां मयोपद्धतौ, अतः कारणाद्
युवामपि मत्पितु निवेशनमनुग्रहीव्ययः परमेश्वरस्य नाम गृह्णीत्वा
१४ पूर्पदमिनं कुरुत । युवां मम पितरं मातरं चातुन् भगिनीच तेधां
सर्वखच्च रक्षिष्यथो मरणादस्माकं प्राणान् उद्दरिष्यथ एतदर्थं सत्य-
१५ चिङ्गमेकं मह्यं दत्तं । तेज तौ प्रव्यवदतां यदि युयमावयोरिदं कार्यं न

प्रकाशयेत् तर्हि युधाकं प्राणानां विनिमयेनावयोः प्राणा भविष्यति,
यदा परमेश्वरोऽस्मभ्यं देशं दास्यति तदावां त्वयनुग्रहं सत्यस्ता-
चरिष्यावः । ततः सा वातावनद्वारेण रज्ज्वा ताववारोऽहयत् १५
यतस्तस्या निवेशनं नगरस्य भित्तावासीत् सा प्राचीरे न्यवसत् । सा १६
ताववदत् पञ्चाद्वामिनो जना यथा युवां न घरेयुल्लदर्थं युवां
गिरिमाश्रित्य दिनचयं गुमौ तिष्ठतं तदनन्तरं पञ्चाद्वामिलोकेषु परा-
द्यागतेषु युवां स्वर्णगेण चलिष्यथः । तेन तौ तामवदतां त्वमावां यं १७
श्रमयमकारयत्तत्त्वावां निरपराधौ भविष्यावः । पश्य यद्रत्तरज्ज्वावां १८
त्वयावरोऽहितौ तामेव रज्जुम् अस्माकमेतदेशागमनकाले वातायने
भन्तस्यसि तव पितरौ भावादीन् पितुः सर्वपरिवारान् खनिवेशन-
मध्ये संग्रहीष्यसि । तेन वः कस्ति तव निवेशनद्वारात् मार्गं निर्गच्छति १९
तदत्पातापराधस्तस्यैव शिरसि भविष्यति, आवां निर्देषौ भविष्यावः
यत्त्व सार्वं त्वया निवेशनमध्ये स्वास्यति तस्मिन् यदि कस्तिहृ हत्तम-
परिष्यति तर्हि तथे रक्तपातापराध आवयोः शिरसो भविष्यति ।
किन्तु यदि त्वम् आवयोरिदं कार्यं प्रकाशयसि तर्हि त्वमावां यं श्रप- २०
यमकारयत्तस्माद् आवां मुक्तौ भविष्यावः । ततः सावादीहृ युवयो २१
र्वाक्यानुसारात् तथैव भवतु पञ्चात् तया विल्लयौ तौ प्रत्याते सा
च तां रक्षारञ्जुं वातायनेऽबधात् । अनन्तरं तौ गत्वा गिरिमाश्रित्य २२
पञ्चाद्वामिनां पुनरागमनपर्यन्तं दिनचयं न्यवसतां तेन पञ्चाद्वामिनो
जनाः सर्वमार्गेषु तावन्निष्य कुचापि तयोरुद्देशं न लेभिरे ।

तदनन्तरं तौ चारौ पराणव्य पर्वतादवरुद्ध्य पारं गत्वा नूनपुलं २३
यिहोशूद्यं जग्मतुः स्त्रौ प्रति यद्यद् अघटत तत् सर्वम् चाचख्यतुच्च । तौ २४
यिहोशूद्यम् ऊचतुः, परमेश्वर एतान् सर्वदेशान् अस्माकं करेषु समार्प-
यदिति सत्यं, यत एतदेशनिवासिनः सर्वं अस्तकारणाद् उद्देगं प्राप्ताः ।

३ द्वतीयोऽध्यायः ।

3

१ चर्दनगदीतटे यिहोशूद्यस्योपस्थितिः ७ यिहोशूद्याय परमेश्वरस्याश्वासदानं ८
लोकेष्यो यिहोशूद्यस्याश्वासदानं १४ भरितोयस्य भिन्नत्वं ।

अनन्तरं यिहोशूद्यः प्रत्यूष उत्त्याय इस्त्रायेतः सर्ववंशेन समं शिटो- १
माद् यत्रां छत्वा यर्दनगदीकूलं प्राप्य पारमगत्वा तत्र यामिनीं यापि-

२ तवान् । दिनत्रयात् परं सेनापतयः शिविरमध्येन गच्छन्तो लोकान्
३ इत्याज्ञापयन् यदा यूयं खपभोः परमेश्वरस्य नियममञ्जुषां तद्वा-
हिनो लेवीययाजकांश्च दक्षय तदा खस्यानाद् उत्थाय तत्पाद्
४ गमिष्यथ । किन्तु तस्या युग्माकञ्च मध्ये द्विसहस्रहस्ता भूमयो व्यवहिताः
स्थासन्ति यूयं तस्याः सविधा न भविष्यथ, तेन यूयं गन्तव्यपदं
५ ज्ञातुं शक्षय, यतो यूयं पूर्वं तेन मार्गेण कदापि नागच्छत । पञ्चाद्
यिहोश्रुयो लोकान् अवदत् श्वः परमेश्वरो युग्माकं मध्य चास्त्राणि
६ कर्माणि विधास्यति, अतस्वं यूयं सान् पवित्रीकुरुत । यिहोश्रुयो
याजकान् आज्ञापयत्, यूयं नियममञ्जुषाम् आदाय लोकानाम् अग्रेऽये
पारं यात तेन ते नियममञ्जुषां गृहीत्वा लोकानाम् अग्रेऽये गतवन्तः ।
७ तदा परमेश्वरो यिहोश्रुयम् अवदत् अहं यथा मृससा सार्वम् आस
त्वया सार्वमपि तथासीति यद् इत्यायेलवंशः जानीयुल्लदर्थमहम्
८ अद्वारभ्य तेषां सर्वेषां साक्षात् त्वां महान्तं करोमि । त्वं नियम-
मञ्जुषावाहिनो याजकान् इत्याज्ञापय यूयं यद्देनसरितो जलं प्राप्य तत्र
यद्देनमध्ये तिष्ठत ।

९ ततो यिहोश्रुय इत्यायेलवंशं जगाद् यूयमवाग्व्य खपभोः परमे-
१० अरसा वाक्यानि पृष्ठेषु । यिहोश्रुयः पुनरवदत्, अभरः परमेश्वरो
युग्माकं मध्ये वर्तते युग्माकं सम्मुखात् किनानीय-हितीय-हित्वीय-
पिरिघीय-गिर्गाशीय-इमोरीय-यिवृधीयलोकान् दवयिष्यतीति यूयम्
११ एतेन ज्ञातुं शक्षय । पश्यत सर्वजगतः खामिनो नियममञ्जुषा युग्माकम्
१२ अग्रेऽये यद्देनं प्रवेत्यति । यूयम् इत्यायेल एकैकवंशाद् एकैकं जनमित्यं
१३ द्वादशवंशेभ्यो द्वादश जनान् गृह्णीत । सर्वजगतः खामिनः परमेश्वरस्य
नियममञ्जुषावाहिनां याजकानां पदतत्वै यद्देनतोयस्त्वर्षमात्राद् यद्देनतो-
यानि प्रच्छेत्यन्ते, ऊर्ध्वस्यानाद् आगच्छन्ति तोयानि राशिवत् स्थासन्ति ।
१४ यद्देनः पारं यातुं लोकेषु खण्डिविदेभ्यः प्रख्यितेषु याजकेषु च लोका-
१५ नाम् अग्रेऽये नियममञ्जुषां वहत्यु यदा मञ्जुषावाहिभिर्यद्देनसरिति
प्राप्तायां मञ्जुषावाहिनां याजकानां चरणानि जलेऽमच्छन्, तदा या
यद्देननदीं शस्यच्छेदनस्य लव्यकालं यावत् सर्वं तटमाकम्य पूर्णात्मि,
१६ तस्या ऊर्ध्वस्यानाद् आगच्छन्ति तोयानि सर्त्तनस्य समीपस्य आदम्-
पुरमारभ्य विदूरे राशिवद् उत्थाय तस्युः, प्रान्तरीयजलधिम् अर्थात्
लवणजलधिं प्रति गच्छन्ति तोयानि च प्रच्छिन्नानि क्षयं प्रापुः, तेन

लोका यिहीहोः समुखे पारं गताः । किन्तु यावत् सर्वे जना निःशेषं १०
पारं नागमन् तावत् परमेश्वरस्य नियममञ्जूषावाहिनो याजका यर्दनो
मध्ये शुद्धभूमौ स्थिरा अतिष्ठन् तेन सर्वं इखार्यवंशाः शुद्धभूम्या
पारं जग्मुः ।

4

४ चतुर्थाऽध्यायः ।

१ यर्दनो द्वादशप्रलरपद्धयं यर्दनि तदन्यद्वादशप्रसारस्यापनं १४ लोकानां पारया-
नकथं २८ गिर्मुखे चिङ्गार्यं तद्वादशप्रापाणस्यापनं ।

इत्यं लोकेषु निःशेषं पारं गतेषु परमेश्वरो यिहोशूयं जगाद् १
लोकानां एकैकवंशाद् एकैको जन एतादप्शा द्वादशं जना युश्माभिर्गृह्णा- २
न्ताम् इत्याज्ञाप्यन्तात् यत्र याजकानां चरणाः स्थिरा आसन् यर्दन- ३
स्तसात् मध्यस्यानाद् यूयं द्वादशप्रापाणान् आदाय स्वैः सार्वं पारम् ४
आनयत्, अद्य रजन्यां यूयं यत्र प्रवत्स्थय तत्र राचिप्रवासस्याने ५
तान् स्यापयत् । तेन यिहोशूय इखायेल्वंशस्यैकवंशाद् एकैको जन ६
इत्यं द्वादशं जनान् निखिलाङ्गयत्, तांचेदम् आज्ञापयत् यूयं खप्रभोः ७
परमेश्वरस्य मञ्जूषावाया अग्रं गता यर्दनो मध्यं यात्, इखायेल्लोकानां ८
वंशसंख्यानुसाराद् एकैको जन एकैकं पापाणं खन्ते गृहीत तेन युश्माकं ९
मध्ये तदेव चिङ्गं स्थास्यति । भाविकालं एते पापाणाः क्षिङ्गारणा १०
इति खसन्तानैः एषा यूयं तान् प्रतिवदिष्यथ, परमेश्वरस्य नियम- ११
मञ्जूषासमुखे यर्दनो नीराणि प्रच्छिन्नानि, तस्या यर्दनः पारयानकाले १२
यर्दनोऽमूर्णि क्षिङ्गानि प्रस्तरा इमे सर्वदा इखायेल्वंशस्य तत्स्ता- १३
रकाः । पश्चाद् यिहोशूयो यथाज्ञापयत् तथैवेष्वायेलोकास्त्रः, १४
यिहोशूयं प्रति परमेश्वरस्य वाक्यात् तैरिखायेलो द्वादशवंशानुसाराद् १५
यर्दनस्तरितो मध्याद् द्वादश प्रस्तरा उत्तोलिताः स्वैः सार्वस्वं पारमानीता १६
राचिप्रवासस्याने स्यापितात्म । यर्दनो मध्ये यत्र नियममञ्जूषावाहि- १७
याजकानां पदाः स्थिरा आसन् तत्र यिहोशूयो द्वादशं पापाणान् १८
स्यापितवान् अद्यापि ते तत्रासते । यिहोशूयं प्रति मूसस आज्ञानु- १९
सारात् लोकान् यद्यद् आदेष्टुं परमेश्वरो यिहोशूयम् आज्ञापयत् २०
तत्सिद्धिं यावत् मञ्जूषावाहिनो याजका यर्दनो मध्ये स्थिता लोकात् २१
श्रीष्टं पारं गताः । सर्वेषु लोकेषु पारं गतेषु परमेश्वरस्य मञ्जूषा २२
याजकात् लोकानां साक्षात् पारं गताः । रूपेणवंशो गादवंशो २३

मिनशेरद्धवंशस्य मूससो वाक्यानुसारात् सञ्जमाना इखायेल्वंशा-
१२ नामग्रेष्ये पारं गताः । अर्थाद् योद्भुत्वादिंशत् सहस्राणि सञ्जमाना
लोका यिरीहोः प्रान्तरे परमेश्वरस्य सम्मुखे पारं गताः ।

१४ तदिने परमेश्वरः सर्वेषायेल्वंशस्य साक्षाद् यिहोशूयं महान्
चकार, तेन लोका यावज्जीवं यथा मूससमादियन्त यिहोशूयमपि तथा-
१५ द्रियन्त । परमेश्वरो यिहोशूयम् आवादीत् त्वं साक्षमज्जूषावाहिनो
१७ याजकान् यद्देव उत्थायागन्तुम् आज्ञापय । तेन यूयं यद्देव उत्थाया-
१८ गच्छतेति वचसि यिहोशूयैन याजकान् आज्ञापिते यद्देवमध्याद् उत्था-
यागच्छतां परमेश्वरस्य नियममज्जूषावाहिनां याजकानां पदत्वेन यदा
शुष्कभूमिः स्युष्टा तदा यद्देवो जलानि खस्त्वानमागत्य धूर्ववत्
सर्वतोरम् आज्ञामन्त ।

१९ इत्यं लोकाः प्रथममासस्य दशमदिवसे यद्देवनदीपारं गत्वा यिरीहोः
पूर्वसीम्नि गिल्गले शिविरं खापयामासुः ।

२० पुन र्यिहोशूयो यद्देवो मध्यात् तैरानीतान् तान् द्वादशप्रकृतान्
२१ गिल्गले खापयामास । स इखायेल्वंशं जगाद् एतत्याषाणाः किङ्का-

२२ रणा इति भाविकाले यदा युद्धाकं सन्तानाः खस्त्वित्वन् घच्छन्ति तदा
यूयं खसन्तानान् वदिव्यथ, इखायेल्वंशः शुष्कभूम्या यद्देवनदीपारम्

२३ आगताः । यतो युद्धात्प्रभुः परमेश्वरो उस्माकं पारयानपर्यन्तं यथा
सुफःसागरं शुष्कीष्टतवान् तथा यूयं यावत् पारं न गताखावद्

युद्धाकं प्रभुः परमेश्वरो युद्धाकं सम्मुखे यद्देवो नीरं शुष्कीचकार ।
२४ अतः परमेश्वरस्य करौ पराक्रान्ताविति एधिवीस्यैः सर्वलोकै च्छातव्यं
युद्धाभिष्व सदा खपभोः परमेश्वराद् भेतव्यं ।

५ पञ्चमोऽध्यायः ।

१ किनानीयानां भषकथनं २ लक्क्ष्मेदनकथनं ३० निजारपर्वपालनकथनं १२
माद्राशेः १२ परसेश्वरस्य सेनापते र्यिहोशूयं प्रति प्रकाशितत्वं ।

१ अपरं वयं यावत् निःशेषं पारं नागताखावत् परमेश्वर इखा-
येल्वंशस्य सम्मुखे यद्देवनदीं शुष्कीष्टतवान् इति वाग् यदा यद्देवः
पञ्चमदिशि स्थितैरिमोरीयन्तपै र्जलधिसमीपस्थकिनानीयन्तपैश्च श्रुता
तदा ते व्याकुलितचित्ता इखायेल्वंशाद् उत्थाहहीनाज्ञाभवन् ।

तदा परमेश्वरो यिहोशूर्यं जगाद त्वं तीक्ष्णाखाणि निर्माय हिती- १
 चवारम् इस्यायेल्वंशस्य त्वक्केदं कुरु । तेन यिहोशूयस्तीक्ष्णाखाणि २
 निर्माय त्वग्निदाविस्यायेल्वंशस्य त्वचश्चेदयामास । यिहोशूयेन त्वक्- ३
 श्चेदस्य कारणमिदं, मिसर्देशाद् आगतसर्वलोकानां मध्ये यावन्तः ४
 पुरुषा योज्ञार आसन् ते सर्वे मिसरान्निर्गमनमर्गेऽर्थात् प्रान्तरे मृताः । ५
 निर्गताः सर्वे लोकाण्मित्रत्वं आसन्, किन्तु मिसरादागमनात् परं ६
 ये ये मार्गे प्रान्तरे उजायन्त तेषां त्वक्श्चेदः केनापि न छन्तः । यतो ७
 मिसरादागतानां सर्वसैव्यानां लोकं यावद् इस्यायेल्वंशाच्चत्वारिंशद् ८
 वर्षाणि प्रान्तरे अमण्डं चक्षुः । यत्क्षेत्रे परमेश्वरस्य वाक्ये न एहीते ९
 परमेश्वरस्त्वानभिश्चपथमिमं चक्कार, अहं यं दुग्धमधुडवाहिदेशं लोकेभ्यो १०
 दातुम् एतेषां पूर्वपुरुषाणां समीपे इप्सवान् तम् एतान् न दर्शयि- ११
 यामि । अतखेषां विनिमयेन तेषां ये सन्ताना उदपद्यन्त मार्गं तेषां १२
 त्वच्यु न क्षिप्तेषु यिहोशूयस्तेषां त्वक्केदाभावात् तेषां त्वचश्चेदयामास । १३
 तेषां सर्वलोकानां त्वच्यु क्षिप्तेषु यावत् ते न सुखालावत् शिविरमध्ये १४
 खखस्याने तस्युः । ततः परमेश्वरो यिहोशूयम् अवदत्, अद्याहं युद्धतो १५
 मिसरीयापमानं दूरीक्षितवान्, ततो हेतोरच्यापि तत्स्यानस्य नाम १६
 गिलगल् (दृश्यकरणमिति) चक्कार ।

इस्यायेल्वंशाल्किन् गिलगलि शिविरं संस्थाप्य मासस्य चतुर्दश- १०
 दिनस्य सायंकाले यिहोशूः प्रान्तरे निष्कारमहं चक्रिरे । तस्य परदिन ११
 एव ते देशोत्तमेन शस्येन क्रिएशून्यपूपान् भृष्टकरणांच्च बुभुजिरे । १२

तस्मिन्नेव परेऽहनि अर्धात् तेषां देशोत्तमेन शस्यस्य भोजनदिने मान्ना- १३
 निवृत्तिरभूत्, तदारभ्य इस्यायेल्वंशेन पुनर्मान्ना नासा, ते तद्वेषे क्रिनान्- १४
 देशस्य फलं बुभुजिरे ।

पञ्चाद् यिहोशूयो यिहोशूः सविधः सन् चक्षुरुर्न्मीत्य संसम्मुखे १५
 निष्कोषासिकरं पुरुषमेकं ददर्श, ततो यिहोशूयस्तमुपागत्य त्वं क्रिम- १६
 स्माकं पक्षीयो वा रिपुपक्षीयो लोक इति पप्रच्छ । ततः स उवाच, १७
 अहं परमेश्वरस्य सेनापतिरधुनागतोऽस्मि, तदा यिहोशूयो भूमौ १८
 न्युबः पतन् तं प्रणम्यावदत् खदासं प्रति मध्यभीः काज्ञा? ततः परमे- १९
 श्वरस्य सेनापति यिहोशूर्यं जगाद, समादाभ्यां त्वं पादुके दूरीकुरु २०
 यतस्वं यत्र तिष्ठसि तत् मेधं स्थानं, तदा यिहोशूयस्तत् चक्कार ।

६ षष्ठोऽध्यायः ।

१ यिरोङ्गनगरण्ये रोघनम् २ नदवरोऽहं ईच्चराज्ञा १२ मञ्जूषामुत्तोल्य याजकानां नग-
रवेष्टनं १६ नगरस्य शप्तवं २० प्राचीरभञ्जनं नगरस्य पराजयः २८ तस्य पुनर्निन-
न्माणनिपेभः ।

१ तदानीं बद्धद्वारं यिरोङ्गनगरम् इस्तायेल्वंशाद् भीतैः पौरै रुद्धे
कोपि वह्विरन्तच्च गमनागमने नाकरोत् ।

२ ततः परमेश्वरो यिहोशूयं जगाद पश्याहं यिरोङ्गनगरमिदं तस्य
३ च च प्रं बलवतो योऽन्तच्च तव हस्ते समर्पयामि । यूयं सर्वसैन्ये नगरमिदं
४ वेष्टयित्वा प्रतिदिवम् एकद्वात्वः प्रदक्षिणं कुरुत, इत्थं षड् दिनानि युधाभिः
५ कर्त्तव्यम् । सप्तयाजका मञ्जूषाया अग्रसरा भूत्वा महाशब्दकारिणीः सप्त-
६ तूरीर्वहन्तु, पञ्चात् सप्तमदिने यूयं सप्तवारान् तत्, पुरं प्रदक्षिणीकहि-
७ ष्यथ याजकास्तूरी वादयिष्यन्ति च । च्यपरं महाशब्दकारिणीपु तूरीयु
८ तैरुचैःखस्तं वादितासु तत् श्रुत्वा सर्वे लोका उच्चैः शब्दं करिष्यन्ति तेन
९ नगरस्य प्राचीरं पतन् समभूमि भविष्यति, ततो लोकानाम् एकैको जनः
१० खसम्मुखयितमार्गेण प्रवेश्यति । अनन्तरं नूनपूत्रो यिहोशूयो याज-
११ कान् आङ्ग्रय जगाद, यूयं नियममञ्जूषामुत्तोलयत, सत याजकाच्च
१२ परमेश्वरस्य मञ्जूषाया अग्रसरा भूत्वा महाशब्दकारिणीः सप्त तूरी-
१३ र्वहन्तु । स लोकान् अवदत्, यूयम् अग्रसरा भूत्वा नगरं वेष्टयत, यः
१४ कस्त्रित् सुसज्जोऽस्ति स परमेश्वरस्य मञ्जूषाया अग्रसरो भूत्वा गच्छतु ।

१५ ततो लोकान् प्रति यिहोशूयस्याज्ञानुसारात् महाशब्दकारिसप्ततूरी-
१६ वाहिनः सप्त याजकास्तूरीवादयन्तः परमेश्वरस्याद्यगमिनो बभूवः
१७ परमेश्वरस्य नियममञ्जूषा तेषां पञ्चात् चलिता । सुसज्जलोकास्तूरी-
१८ वादकानां याजकानाम् अग्रसरा भूत्वा चलिताः, पञ्चाद्वामिनो जना-
१९ मञ्जूषायाः पञ्चात् जम्मुः, याजकैश्च गच्छद्विस्तूरीशब्दोऽकारि । तदा
२० यिहोशूयो लोकान् अवदत्, यूयमुच्चैः शब्दं मा करिष्यथ खखखरेण
२१ कमपि शब्दं न करिष्यथ, युधाकं मुखेभ्यः किमपि वचो न निर्गमिष्यति,
२२ पञ्चादहं यस्मिन् दिन उच्चैः शब्दं कर्त्तुमाज्ञापयिष्यामि तस्मिन् दिने
२३ यूयम् उच्चैः शब्दं करिष्यथ । अनन्तरं ते परमेश्वरस्य मञ्जूयां नगरस्य
२४ चतुर्दिन्जु वारमेकं प्रदक्षिणं कारवित्वा शिविरमागत्य तत्र शिविरे
२५ रात्रिं न्यूपुः ।

अथर्व यिहोशूयः प्रत्यूष उत्तस्यौ याजकाच्च परमेश्वरस्य मञ्जूषाम् १२
उत्तीलयामासुः। महाशब्दकारिसप्तूरीधारिणः सप्त याजकाः परमेश्व- १३
रस्य मञ्जूषाया अग्नेऽप्ये चलनत्तूरो वादयामासुः सुसज्जमानास्तेषाम्
अग्नसरा भूत्वा चलिताः पञ्चाद्वामिनच्च परमेश्वरस्य मञ्जूषायाः पञ्चात्
जग्मुः, याजकैच्च गच्छद्वित्तूरीशब्दोऽकारि । तथा ते द्वितीयदिवसेऽपि १४
वारमेकं पुरं प्रदक्षिणीकृत्व शिविरं प्रव्यागताः । इत्यं ते षड्दिनानि
चक्रः । अनन्तरं सप्तमदिने ते प्रत्यूष अरुणोदयकाल उत्थाय सप्त द्वात्वः १५
पुरं प्रदक्षिणीचक्रः केवलमस्मिन् दिने सप्तद्वात्वः पुरं प्रदक्षिणं चक्रः ।

अथर्व सप्तमवारे याजकैत्तूरीषु वादितासु यिहोशूयो लोकान् १६
जगाद् परमेश्वरो युश्मधं नगरं प्रादात्, युश्माभिरुचैः शब्दः क्रियतां ।
इदं पुरं पुरस्यं सर्वं बस्तु च परमेश्वरेण शप्तं भविष्यति तन्मध्ये १७
केवलं वेश्या राहव् अर्थात् सा तस्याः निवेशनस्याः सर्वे सङ्ग्निनो
जनाच्च जीविष्यन्ति यतः सास्कारं प्रहितौ दूतौ गोपितवती । अतो १८
यूयं शप्तद्रव्यात् सावधाना भवत, शप्तद्रव्ययहर्णेन स्वान् शापयत्तान् मा
कुरुत, इखायेल्वंशस्य सकलजनान् शप्तान् मा कुरुत मा वा दुःखयत ।
रौप्यसौवर्ण्येत्तललौहपात्राणि परमेश्वरमुद्दिश्य पवित्राणि भविष्यन्ति १९
परमेश्वरस्य भाण्डागारं तान्यानेतव्यानि ।

अनन्तरं तूरीषु वादितासु लोका उच्चैशब्दं चक्रः, तूरीशब्दं श्रुत्वा २०
लोकैरत्युचैः शब्दः द्वातः, ततः पुरस्य प्राचीरं पवित्रा सप्तभूमिरभूत्,
ततो लोकाः सखसमुखस्यमार्गेण प्रविशन्तो नगरं वशे चक्रः। असिधारैः २१
पुरस्य खोपुरुषबालवद्गोमेषगर्भभादीन् निःशेषं विनाशयामासुः ।
किन्तु यिहोशूयो देशनिरीक्षणकारिणौ हौ जनावाच्चापयत्, युवां स्व- २२
शप्तयानुसारात् तस्या वेश्याया गृहं गत्वा तां तस्या सर्वांच्च वह्वचक्र-
त्वानयतं । तेन तौ युवचारौ प्रविश्य राहवं तस्याः पितौ भातृन् २३
तस्याः सर्वसच्च सर्वपरिजनच्च वह्वचक्रत्वानीयेखायेल्वंशस्य शिविरस्य
वह्वः स्यापयामास्तुः । अनन्तरं ते पुरं तन्मध्यस्यसर्ववस्तुनि च वक्तिना २४
दाहयामासुः, रौप्यसौवर्ण्येत्तललौहपात्राणि च परमेश्वरावासस्य
भाण्डागारे निदधुः । किन्तु यिहोशूयो वेश्यां राहवं तस्याः पित्रादि- २५
परिवारं सर्वसच्च ररक्ष तेन सादापीसायेल्वंशमध्ये वसति यतः सा
यरीहो निरीक्षणाय यिहोशूयेन प्रहितौ दूतौ गोपयाच्चकार ।

तदानीं यिहोशूयो शप्तयं कुर्वन् जगाद् यः कस्त्रिद् उत्थाय २६

पुनरिदं यिरीजपुरुण्मास्यति स परमेश्वरस्य साक्षात् प्रभो भवेत्,
य ज्येष्ठपुत्रेण परेन भित्तिभूलं स्थापयिष्यति, कनिष्ठपुत्रेण परेन च
२७ नगरदाराणि स्थापयिष्यति । तेन यिहोशूयेन समं परमेश्वर आसीत
तस्य यशसा च सर्वदेशो व्यापः ।

7

७ सप्तमोऽध्यायः ।

१ अथस्य समीप इस्यायेल्वंशस्य कतिपयलोकानां रजे इतलं ६ सद्धि यिहोशूयस्य
विलापः १० तत्कारणं ईश्वरेण प्रकाशितं १६ आखनस्य दोषनिययः २२ दोषात्
तस्य सर्वनाशः ।

१ अपरम् इस्यायेल्वंशाः शस्तवस्तुनाप्यराधिनो बभूवः, यतो यिहोशूय-
वंशोयः सेरहस्य प्रपौत्रः प्रब्देः पौत्रः कर्म्मः पुच्छ आखनः शस्तवस्तुनां
किञ्चिद् अपवहार, तत इस्यायेल्वंशं प्रति परमेश्वरस्य क्रोधः प्रजज्वाल ।

२ पञ्चाद् यिहोशूयो यिहोहोः कांचन दूतान् वैथेलस्य पूर्वदिग्स्थितं
वैथावनस्य समीपस्यम् अयं प्रह्लिदावदत्, यूर्यं गत्वा देशं निरीक्षयं,
३ ततस्ते गत्वा अयपुरुण्मास्यति निरीक्षाचक्रिरे । यिहोशूयं प्रत्यागत्य जगदुच्च,
ततस्यानं सर्वैर्न यातयं दे सहस्रे चीणि सहस्राणि वा लोका गत्वा अयं
४ वशीकुर्वन्तु, तत्र सर्वैर्लोकैः अमो न कर्त्तव्यः यतस्तेऽल्पलोकाः । तेन
चीणि सहस्राणि लोका तत्र यात्रां छात्वा अयलोकानां समुखात् पलायनं
५ चक्रुः । यस्माद् अयलोकास्तेऽप्यात्मकां घट्त्रिंशत् जनान् जन्मुः, ते नगरदारात्
प्रिवासीमपर्यन्तं तान् विनावयन्तोऽधोगामिमार्गं तान् जन्मुः, तेन भयात्
सर्वेषाम् अन्तःकरणं जलवद् त्रवीभूलं ।

६ तदा यिहोशूय इस्यायेल्वंशस्य प्राचीनलोकात्म खं खं वस्त्रं क्षित्या
परमेश्वरस्य मञ्जूषासम्मुखे अधोमुखीभूय सन्ध्यापर्यन्तं भूमौ पतित्वा

७ तस्युः, से से श्रिसि धूलिं विचकरूच्च । ततः परं यिहोशूयो जगाद्,
हा हा, हे प्रभो परमेश्वर, विनाशायास्मान् इमोरीयाणां करेषु

८ समर्पयितुम् एते जगास्त्वया यर्दनः पारं कुत आनीताः? हा हा, यदि
वयं क्षान्ता यर्दनः पारेऽस्यास्याम । हे प्रभो, इस्यायेल्वंशे खरिपूणां

९ समुखे पराङ्मुखीभूतेऽहं किं वदेयं? यत इति संवादं श्रुत्वा किनानीया
देशनिवासिनस्य सर्वे लोका अस्मान् वेष्टयित्वा क्षितेरस्माकं नाम
नोप्यन्ति तेन खमहानामकृते त्वं किं कुर्याः?

१० ततः परमेश्वरो यिहोशूयं जगाद् तं कुतोऽधोमुखीभूय पति

ताऽसि ? त्वमुच्चिष्ठ, इखायेल्वंशाः पापमकुर्बन् मयाज्ञापितनियमम् ११
अलज्जयन्, ते श्रमवस्तुनां किञ्चिद् गृहीतवन्तः, चारितवन्तच्च प्रतार्थं
तत् स्वसंखानमथे स्यापितवन्तः । अतःकारणाद् इखायेल्वंशः खरिपूणां १२
समुखे स्यातुमशक्तः गृत्रुभ्यः पशाङ्गुखोऽभूत् यतः स इतः, तच्चापात्यदं
यावद् युग्माभिन्न लोक्यते तावद् युक्ताभिः सह नाहं स्याख्यामि । त्वम् १३
उत्तिष्ठ लोकान् पावय तांच वद यूयं श्वः द्वाते खान् पावयत, यत इखा-
येलः ग्रभुः परमेश्वर इति वक्ति हे इखायेल्वंशाः, युग्माकं मध्ये शापास्पदं
विद्यते, तद् यावद् युग्माकं मध्यात् न दूरविद्यते तावद् यूयं खरिपूणां
समुखे स्थिराः स्यातुं न शक्यथ । अतो यूयं प्रातर्महावंशानुसारात् सर्वं १४
उपस्थास्यथ ततः परमेश्वरेण यो महावंशो निश्चेयते तस्य महावंशस्य
एकैकवंश उपस्थास्यति, ततः परमेश्वरेण यो वंशो निश्चेयते तस्यैकैक-
निवेशनम् उपस्थास्यते ततः परमेश्वरेण यन्निवेशनं निश्चेयते तस्यैकैक-
पुरुष उपस्थास्यति । तेन श्रमवस्तुग्राही यो जनो धरिव्यते स तस्य सर्वसञ्च १५
वक्तिना दाहयितव्यः, यतः स परमेश्वरस्य नियमं लघुतवान् इखायेल
वंशे कुकर्म्म छतवान् ।

अनन्तरं यिहोशूयः प्रत्युष उत्थायेष्टोकं सखमहावंशानुसाराद् १६
उपस्थायत् तेन यिह्वदावंशो निश्चितः । पञ्चात् तेन यिह्वदा एकैकवंश १०
उपस्थापिते सेरहवंशो निरचीयत, पञ्चात् तेन सेरहवंशे पुरुषानुक्रमाद्
उपस्थापिते सब्देन्निवेशनं निरचीयत । ततस्मैन तस्य परिजनगणे पुरु- १८
षानुक्रमाद् उपस्थापिते यिह्वदावंशस्य सेरहस्य प्रपौलः सब्दे: पौत्रः
कर्म्मः पुत्र आखनो निरचीयत । तदा यिहोशूय आखनं बभाषे हे मम १९
वत्स विनयेऽहं त्वम् इखायेलः प्रभुं परमेश्वरम् आद्रियख तस्मान्तिके
दीपं खोकुर च, त्वं किं छतवान् तन्मां वद, मत्तस्तन् मा गोपय । तत २०
आखनो यिहोशूयम् उक्तवान् अहम् इखायेलः प्रभोः परमेश्वरस्य
प्रतिकूलं पापमकार्यं तत् स्वयं, मयामुकं कार्यं छतं । अर्थात् लोठित- २१
द्रव्यमध्य उत्तमं वाचिलीयमहावस्तुमेकं रूपश्चेकलशतदयं पञ्चाशत्
ऐकल्परिमाणं सर्वखण्डमेकच्च दद्वा लुभेन मया गृहीतानि, पश्य
तानि मम दूष्यमध्ये गृहि गुप्तानि सर्वाधो रूपमाले ।

ततो यिहोशूयेन ग्रहिता दूता धाविता तस्य दूष्यं जमुः, तत्र च २२
गुप्तानि तानि तदधः स्थितं रजतद्व ददशुः । तदा ते दूष्यमध्यात् तत् सर्वं २३
गृहीताला यिहोशूयस्येखायेल्सर्ववंशानाच्च समीपम् आनयन् परमेश्वरस्य

२४ सम्मुखे तद् व्यस्तारवच्च । ततो यिहोशूय इष्ठायेल्वंशस्य सब्दं लोकास्म
से रहवंशीयम् आखनं तानि रूप्यवस्तुसर्वगुणानि तस्य पुलजन्या
गोगर्भभेषान् दूष्यम् अन्यत् सर्वसच्च गृहीत्वा आखोराख्याम् उप-
२५ अकामानिन्दुः । अनन्तरं यिहोशूयस्तमवदत् त्वया वर्णं कुतः क्षित्राः ?
अस्मिन् दिने परमेश्वरखां क्षेत्रति, तत इष्ठायेलः सर्वं वंशा प्रख्यात-
२६ घातेखान् जघ्नः, वक्षिना दाहयामासुः प्रख्यैच्छादयमासुः । ततस्य
तदुपरि पाषाणानां महाराशिं चक्रः स राशिरद्यापि विद्यते, इत्यं
परमेश्वरः स्वप्रचण्डकोधात् न्यवर्त्तत, अतः कारणात् तत्खानम् अद्यापि
आखोरीपत्वका (क्षेत्रोपत्वकेति) गाम्भा विख्यातमास्ते ।

8

८ अष्टमोऽध्यायः ।

- १ यिहोशूयस्य परमेश्वरेणात्मसनं यिहोशूद्यं प्रति मेनागणस्य गपनं स्थातुमाज्ञा ८
अथवगराक्रमणं १४ नगरीयसर्वलोकानां विनाशः १० वेदनिर्वाणं अवश्यायाः
शापाशीर्वादथेः प्रचारणम् ।
- २ अनन्तरं परमेश्वरो यिहोशूद्यं जगादत्वं भीतो निराशच माभूः सर्व-
सैन्यं गृहीत्वा अवं प्रति दुःख्याचां कुरु, पश्याहम् अवराजं तदीय-
२ लोकान् नगरं जनयदच्च तव हस्ते समार्थयं । त्वं यिसीजं तस्य वृपं
प्रति यथाकरोः, अवं तस्य वृपं प्रति च तथा करिष्यसि, केवलं तस्य
लोक्यद्याणि पश्यन्च यूं खार्थं गृहीय्यथ, त्वं नगरस्य पञ्चात् सैन्यदलमेकं
गोपयिष्यसि ।
- ३ तदा यिहोशूयः सर्वसैन्यच्च अवस्था विरुद्धं दुःख्याचां चक्रः, यिहो-
शूयस्त्रिंशत् सहस्राणि बलवतो लोकान् उद्भूत्य रात्रौ विस्तज्येदमाज्ञा-
४ पथत् पश्यत युद्धाभि नंगरस्य प्रतिकूलं नगरस्य पञ्चाद् गुप्तं स्थातव्यं
५ नगरादतिदूरं न यातव्यं किन्तु सर्वेः प्रस्तुतैः स्थातव्यं । पञ्चादहं मत्स-
ङ्गिनो लोकाच्च नगरसमीपम् उपस्थान्यामः, तेन तं पु पूर्ववद् अस्ताकं
६ विरुद्धं वहिभूतेषु वर्णं तेषाम् अये पलायिष्यामहे वहिभूतान् तान्
नगराद् आकृष्य दूरयिष्यामस्य, यत इमे पूर्ववद् अस्ततः पलायन्ते
७ वचनमिदं ते वदिष्यन्ति । अपरम् अस्तासु तेषामये पलायमानेषु यूं
गोपनस्थानाद् उत्थाय हठात् नगरमाक्ष्य हस्तगतं करिष्यथ यतो युद्धाकं
८ प्रभुः परमेश्वरस्तद् युद्धाकं हस्तगतं करिष्यति । यूं हस्तगतं पुरुं परमे-
श्वराज्या वक्षिना दाहयिष्यथ पश्यताहं सुप्तान् इदम् आज्ञापयं ।

इत्यं यिहोशूये विश्वस्ताले गोपनस्थानं गत्वा अयस्य पञ्चिम अवै- ८
चेलयोर्मध्ये तस्य; किन्तु यिहोशूयो लोकानां मध्ये तां रात्रिं यापयामास ।
परेऽहनि यिहोशूय इस्तायेलवंशस्य प्राच्छ्व प्रत्यूष उत्थाय लोकान् १०
गणयित्वा तेषामयेय अयं प्रति यात्रां चक्षुः । तस्य सङ्ग्लिंसर्वसैन्यं गत्वा ११
समीपमेत्य नगरस्य सम्मुख उपस्थायोत्तरदिशि शिविरं स्थापयामास,
तेषाम् अयस्य च मध्य उपत्वक्त्रैकासीत् । पञ्चात् स पञ्च सहस्राणि लोका- १२
नाजाय नगरस्य पञ्चिमदिशि अयवैथेषयो मध्ये गुप्तं स्थापितवान् ।
इत्यं लोकान् अर्थात् नगरस्योत्तरस्य सैन्यं पञ्चिमदिक्स्यं गुप्तसैन्यच्च निरू- १३
पितस्यां स्थापयित्वा यिहोशूयस्तस्यां रजन्यामुपत्वकाया मध्यं जगाम ।

तदा अयस्य राजा तद्व दृष्ट्वा प्रत्यूषे तूर्यमुत्थाय नगरस्थलोकैः सह १४
निरूपितस्थाने प्रान्तरस्य सम्मुख इस्तायेलवंशस्य विश्वद्वं योद्धुं वहिर-
भूत्, किन्तु सैन्यदलमेकं नगरस्य पञ्चात् तस्य विश्वद्वं गुप्तमस्तीति स
नाजानात् । ततो यिहोशूयः सर्वे इस्तायेललोकाच्च तेषां सम्मुखे सान् १५
परास्तानिव दर्शयित्वा प्रान्तरस्य मार्गेण पलायिताः । तेन अयस्य लोकाः १६
सर्वे मिलित्वा तेषां पञ्चाद् अधावन्, यिहोशूयस्य पञ्चाद् धावन्तस्ते
नगराद् दूरीभूताः । इस्तायेललोकानां पञ्चाद्गमी नाभूत् रतादृश १०
एकोऽपि जन अये वैथेले च न तस्यौ सर्वे खपुरं मुक्तद्वारं विहायेत्याये-
लीयानां पञ्चाद् दधावुः । तदा परमेश्वरो यिहोशूयं जगाद् त्वं सकरस्यां १८
श्ल्यम् अयपुरदिशि विस्तारय तेनाहं तत्पुरं खत्करगतं करिष्यामि,
ततो यिहोशूयः खकरस्य श्ल्यं पुरदिशि व्यत्तारयत् । तेन हस्तविस्त- १९
रणमाचाद् गुप्तसेनास्तत्क्षणात् खस्यानादुत्थाय वेगेन गत्वा पुरं प्रविश्य
करगतं चक्रिरे प्रीत्वं वक्षिना पुरं दाहयामासुः । ततो युवलोकाः पञ्चात् २०
दृष्ट्वा गगणं प्रति नगरधूम उत्तिष्ठतीति वीक्षाच्छक्षिरे, किन्तु क्यापि
दिशा पलायितुं तेषां शक्तिर्नाभूत्, अरण्ये पलायमाना इस्तायेललोकाच्च
खवित्रावयित्वृन् प्रति परावत्ताः । यतो गुप्तसेनाः पुरं करगतं द्वातवन्त २१
इति नगरस्य धूमोत्थानदर्शनात् ज्ञात्वा यिहोशूयः सर्वे इस्तायेल-
वंशाच्च परावृत्य अयलोकान् संजडुः । अन्यदिश्यपि लोकास्तेषां विश्वद्वं २२
नगरात् निर्गताः, अत एके लोका अस्ति न् पार्श्वे इन्ये लोकाच्च परस्ति न्
पार्श्वे तान् आकामन् तेन ते इस्तायेलीयानां मध्यवर्त्तिनो बभूवुः
तैच्चेत्यम् आहता यत् सेषाम् एकोपि जनो जीवन्नावशिष्यत । किन्तु २३
तैस् अयराजो जीवन् इतो यिहोशूयान्तिकम् आनीतच्च । इत्थम् २४

अयनिवासिनां ये जना इस्वायेल्वंशस्य पञ्चाद् धावन्तः प्रान्तरं
गतास्तेषु तत्रस्यरणस्याले खड्गाधातेन निःशेषं यावत् हतेष्विभावेल्-
२५ लोका परादत्य अयमागत्य तत्रस्यलोकानपि खड्गै र्जघ्नुः । तस्मिन् दिने
२६ अयनिवासिनां सर्वे खोपुरुषा द्वादशसहस्राणि हताः । यतो यिहो-

शूयोऽयनिवासिनां निःशेषं विनाशपर्यन्तं द्वतप्तत्यं विस्तृतकरं पुनः
२७ सङ्कुचितं नाकरीत् । इस्वायेल्वंशो यिहोशूयं प्रति परमेश्वरस्याज्ञानु-
२८ सारात् केवलं तत्पुरस्य पश्चून् लोक्यवस्तूनि च सार्थं जग्राह । यिहो-
शूयोऽयपुरं वक्त्रिना दाहयित्वा चिरकालार्थं राशिम् उच्चिन्नस्यानन्द-
२९ चकार । स अयराजं दक्ष उद्ध्य सन्ध्याकालं यावद् परिह्रातवान्,
सूर्यास्तकाले यिहोशूयस्तस्य शब्दं दक्षाद् अवरोह्य पुरद्वारप्रवेशस्याने
नित्तिप्य पावाणसाशिनाच्छादयामास, स राशिरद्याप्यास्ते ।

३० अनन्तरं यिहोशूय एवल्शैल इस्वायेलः प्रभुपरमेश्वरम् उद्दिश्य वेदिं
३१ निर्ममे । अर्धात् इस्वायेल्वंशं प्रति परमेश्वरस्य सेवकेन मूससा
दत्तज्ञानुसारात् मूसोववस्थायन्ते यत् लिखितमास्ते तदनुसारात् सा
वेदि लौहास्त्वेणास्यैरतच्छितैः पाषाणै निर्मिता, तत्र ते परमेश्वर-
३२ मुद्दिश्य होमार्थकान् मङ्गलार्थकांच्च बलीन् उत्सव्जुः । स इस्वायेल-
वंशस्य सम्मुखे मूससा लिखिताया व्यवस्थाया अनुलेखनं तत्र पाषा-
३३ णोपु लिलेख । इस्वायेल्वंशस्तेषां प्राच्चोऽधिपा विचारका सजातीया
प्रवासिनश्च सर्वे मङ्गुषायाः पार्श्वयोः परमेश्वरीयनियममङ्गुषावाहिनां
याजकानां समक्षं तस्युः, इस्वायेष्वेकानाम् आशीर्वदं परमेश्वरस्य सेवको
मूसाः पुरा यद् आदिष्टवान् तदनुसारात् तेषाम् अर्द्धं गिरिषीमगिरे-
३४ दिंशि, अर्द्धम् एवल्शिरेदिंशि तस्यो । अनन्तरं स व्यवस्थाया वाक्या-
नुसाराद् व्यवस्थायन्ते लिखितयोराशीशापयोः सर्वे वाक्यं पपाठ ।
३५ मूससा यद्यद् आदिष्टं तत्सर्वम् इस्वायेलः सर्वसमाजस्य योषितां
बाजानां तन्मध्ये प्रवासिविदेशीयानांच्च सम्मुखे पठितुं यिहोशूय एकमयि
वाक्यं न परिजहै ।

9

९ नवमोऽध्यायः ।

- १ इस्वायेल्वंशेन समं छतुष्डानां राज्ञां कथनं ३ इस्वायेल्वंशेन सह छलात् गिवि-
यानलोकानां सन्चिकरणं १६ छलप्रकाशः १८ छलकरणात् तेषां दासत्वे निवेगः ।
- १ अपरं पर्वतस्याः समभूत्या लिवानेन सम्मुखस्यमहाजलधितटस्याच्च

यर्दनावारस्याः हितीय-इमोरीय-किनानीय-पिरिषीय-हितीय-यितू-
घीयाः सर्वे वृपा इमं संवादं श्रुत्वैकचिच्चा यिहोशूयस्येखायेल्वंशस्य च १
प्रतिकूलं योद्भुं मिलिताः ।

अनन्तरं यिसीङ्गम् अवच्च प्रति यिहोशूयो यत् कर्म छतवान् २
तत्त्विश्च म्य गिवियोनलोकाश्चलम् आश्रीयन्त, ते याचिकवेशं परिधाय ३
खेषां गर्दभानां एषेषु पुरातनानि पुटकानि पुरातना जीर्णा योटनयुक्ता ४
द्राक्षारसकुतूच्चारोहयन्, पुरातना योटनयुक्ताः पादुकाः पदेष्वददुः ५
पुरातनानि वसनानि गाचेष्वददुः पाथेयार्थं शुष्कान् सकलङ्घांच्च ६
पूपान् जग्ञः । ततस्ते गिल्गलस्थितप्रिविरे यिहोशूयमुपागत्य तमि- ७
खायेलो वंशच्च जग्दुः, वयं दूरदेशादागता यूयमस्ताभिः समं सन्धिं ८
कुरुत । इस्यायेलवंशे हितीयलोकान् प्रवदत् को जानाति यूयं ९
यद्यस्ताकं मध्यस्या भवेत, तर्हि वयं युश्माभिः समं कथं सन्धिं कुर्याम ? १०
ततस्ते यिहोशूयम् अवदन् वर्य भवतो दासाः । तदा यिहोशूयः ११
पप्रच्छ यूयं के? कुत आयाताः ? ते उत्तुवन् भवतो दासा वयं भवतः १२
प्रभुपरमेश्वरस्य नाम श्रुत्वा वज्जदूराद् आगताः, यतस्तस्य यशोर्धात् १३
मिसर्देशे तेन यत् छत, तथा हित्वेनोयसीहोनोउत्तारेतनिवासी १४
बाष्टानीय ओगच्च, यर्दनपारस्यावेताविमोरीयदाजौ प्रति तेन यत् छतं १५
तत्पर्वस्य संवादोउत्ताभिः श्रुतः । अतोउत्ताकं प्राचीना देशवासिनञ्च १६
सर्वे लोका अस्तान् अवदन् यूयं करेषु पाथेयवस्तुनि गृहीत्वा तान् १७
साक्षात् कर्तुं गत्वा वाचमिमां वदत, वयं युश्माकं दासा अत इदानीं १८
यूयमस्ताभिः सह सन्धिं कुरुत । युश्माकं समीपम् आगन्तुं यद्विने वयं १९
प्रयातास्तद्विने गेहाद् यान् तप्तान् पूपान् अग्नहात्म पश्यत त इमे २०
पूपा अधुना शुष्काः सकलङ्घांच्च जाताः, याच्च नवीनाः कुतूर्णाच्चा- २१
रसैरपूरयाम, पश्यत तात्त्विनाः, अस्ताकं वखाण्युपानहस्तापि पथो- २२
उतिदीर्घत्वात् जीर्णानि । तत इस्यायेल्लोका परमेश्वरात् मन्त्रणाम्- २३
एष्ठा तेषां भक्ष्यन्वयाणां किञ्चित् जग्ञः । यिहोशूयस्तैः सह सन्धिं छत्वा २४
तेषां प्राणरक्षां खीकृतवान् समाजाधक्षाच्च तान् प्रति श्रपथं चक्रः ।

सन्धिकरणस्य दिनचयात् परम् रतेउत्ताकं समीपवासिनोउत्ताकं २५
मध्ये वसन्तीति तैः श्रुतं । इस्यायेलवंशे यात्रां कुर्वन्तस्तृतीयदिवसे २६
गिवियोन-किपीरा-वेरोत-किरियत् यित्यादीमनामानि तेषां नगराणि २७
प्रापुः । समाजाधक्षां इस्यायेलः प्रभुपरमेश्वरस्य नामा श्रपथं छत- २८

वन्नस्तस्माद् इच्छायेल्लिकास्तान् न जप्तुः, किन्तु सर्वसमाजोऽधिपानां
१९ प्रतिकूलं वचसा युयोधः। ततोऽधिपाः सर्वसमाजीयान् अवदन् वयं
तान् प्रति इच्छायेलः प्रभोः परमेश्वरस्य नामा श्रपथमकुर्म अतस्तान्
२० स्पृष्टुं न शक्नुमः। वयं तथैव करिष्यामः, तान् जीवते रक्षिष्यामः
नो चेत् तान् प्रति यं श्रपथमकुर्म तस्माद् अस्तान् प्रति क्रोधः प्रकाशि-
२१ ष्यते। अतोऽधिपाः अवदन्, ते जीवन्त्तत्त्विष्टन्तु किन्तु सर्वसमाजीयानां
क्षते काष्ठच्छेदका जलवाहकाच्च भवन्तु।

२२ अनन्तरं यिहेशूयस्तान् आह्वय जगाद् यूयम् अस्ताकं समीपस्या
२३ अतो युश्मतो वयं बज्ज्वरस्या इति वाचा कुतोऽस्तान् प्रावच्यते अतो
यूयं शस्ता जाता अतोऽस्तत्परमेश्वरीयावासस्य काष्ठच्छेदकानां जल-
२४ वाहिनाच्च दास्यकर्मणः कदापि मुक्तिं न प्राप्यथ। ततस्ते यिहेशूयं
प्रत्यवदन् तव प्रभुः परमेश्वरो युश्मभ्यम् एतान् देशान् दातुं युश्माकं
समुखाद् एतदेशनिवासिनः सर्वलोकान् विनाशयितुच्च खसेवकं मूससं
यद् आच्चापयत् तत् तव दासैरसामिः श्रुतम् अतो युश्मतः प्रायभयाद्
२५ भीतैरिदं कार्यम् अकारि। पश्याधुना वयं तव हस्तगता आस्म, अस्तान्
२६ प्रति कर्तुं त्वया यद् भवेत् न्यायच्च बुध्यते तदेवास्तान् प्रति कुरु। ततः स
तान् प्रतीत्यं क्षता इच्छायेलवंशस्य हस्तान् तान् रक्ष, तेन ते तान् न
२७ जप्तुः। किन्तु यिहेशूयस्तदिने परमेश्वरस्य मनोभिजितस्थाने परमेश्व-
रस्य वेद्याः कर्मार्थं समाजस्य काष्ठच्छेदनाय जलवाहनाय च तान् न्युक्तं।

10

१० दशमोऽध्यायः।

१ गिवियोनस्तोकेः समं पञ्चपाणां योधनं ६ यिहेशूयाय वार्तादानं द पञ्चमि ईषैः
समं यिहेशूयस्य योधनं १२ यिहेशूयाज्ञया पञ्चदन्तयोः खे स्थगितालं १५ तेषां पञ्च-
पाणां गुच्छायां स्थापनं २१ वद्विकृत्य तेषां इननं ८८ मकेदान्तिव्वा-लालीश-
गेपर-इग्लोन-दिवोरादिदेशानां दक्षिणभागस्य च वशीकरणं।

२ अनन्तरं यिहेशूयेन अयपुरं वशीकृतं निःश्रेष्ठं नाशितच्च, यिरीजं
तस्य वृपच्च प्रति यथाचरितम् अयं तस्य वृपच्च प्रति तथाचरितं, गिवि-
योननिवासिभिस्तेष्वायेलवंशेन समं सन्धिं क्षता तन्मध्ये स्थानं लब्धम्,
३ इति वार्तां श्रुत्वा यिहेशूयमोयभूपतिरदोनीषेदको उतीवाविभेत्,
यतो गिवियोन राष्ट्रस्य महानगरीयद्वृक्षत् पुरम् अयतोपि वृहदा-
४ सीत् तस्य सर्वे खोकाच्च बलवत् आसन्। अनन्तरं यिहेशूयमीयदो-

नीषेदको राजा हित्रोणीयहोहमस्य वृपस्य यम्भूतीयपिरामस्य वृपस्य
लाखीशीयवाकियस्य वृपस्य इग्लोनीयदिवीरस्य वृपस्य समीपं दूतान्
प्रहित्व वच इदं जगाद् यूर्यं मदन्तिकम् आगत्व माम् उपकुरुत, ४
गिवियोनीयलोका अस्माभि हृन्यन्तां यतस्ते यिहोशूयेनेत्तायेल्वंशेन
च समं सन्धिमकुर्वन् । अतो विरुप्तालमोयराजो हित्रोणीयराजो ५
यम्भूतीयराजो लाखीशीयराज इग्लोनीयराजस्य इमोरीयाणां ते पञ्च
वृपा मिलित्वा ससेन्या गत्वा गिवियोनस्य सम्मुखे शिविरं स्थापयित्वा
तत्प्रतिकूलं युद्धुः ।

ततो गिवियोनीया गिल्गलस्यशिविरं दूतं प्रहित्व यिहोशूयं जगदुः ६
त्वं खदासान् प्रति शैथिल्यमकृत्वा तूर्णमागत्वास्तान् रक्षोपकुरु च यतः
शैलवासिन इमोरीयाः सर्वे वृपा अस्माकं विरुद्धं मिलिताः । ततो ७
यिहोशूयः सर्वसेना वीरां च गृहीत्वा गिल्गलाद् यत्रां चकार ।

अपरं परमेश्वरो यिहोशूयं बभाषेत्वं तेष्यो मा भैषीः, तव करेऽहं तान् ८
समर्पयिष्यामि तेषां कोपि त्वत्सम्मुखे स्थातुं न शक्यति । ततो यिहोशूयो ९
गिल्गलात् द्वात्सां यामिनों गत्वाकास्तात् तेषां सन्धिधिमुपतस्यौ । ततः १०
परमेश्वर इस्तायेल्वंशस्य साक्षात् तान् स्तानमुखान् कृत्वा गिवियोने
महाप्रतिघातेनाजवान्, वैथोरोणस्योर्द्धगमिना मार्गेण तान् विद्रा-
वयन् असेकां मक्कोदाच्च यावत् ताड्यामास । ततो यदा त इस्तायेल्- ११
वंशस्य सम्मुखाद् वैथोरोणस्य निम्नगमिना मार्गेण पलायाच्चकिरे तदा
परमेश्वरो इसेकां यावद् आकाशात् तेषामुपरि महाशिला वर्ष्य ततस्ते
मृतवन्तः, इस्तायेलवंशेन खड्डेस्तेषां ये हताखेभ्योऽधिकाः शिलाभिर्मन्तुः ।

इस्तायेल्वंशस्य करे परमेश्वरेणोरीयाणां समर्पणदिने यिहोशूय १२
इस्तायेल्वंशस्य साक्षात् परमेश्वरं धति निवेद्य जगाद् हे सूर्यं त्वं गिवि-
योनोपरि हे चन्द्रं त्वम् अयालोनोपव्यकायां तिष्ठ । तेन लोका यावद् १३
रिपून् नादण्डयन् तावत् पुष्पदन्तौ तस्थतुः, तत् किं याशरग्रस्ते लिखितं
न हि? इत्यं योसमध्ये रविः स्तिरस्तस्यौ सम्पूर्णमेकदिनम् अस्तुं यातुं
विलज्जन्मे । ततपूर्वं परं वा परमेश्वरो यस्मिन् दिने मनुष्यवाक्य इत्यं श्रुती १४
ददौ तादृशं किमपि दिनं नाभूत्, यतः परमेश्वरः स्त्रयम् इस्तायेल्वंशस्य
पक्षः सन् युयोध । ततो यिहोशूयः सर्वम् इस्तायेल्वंशं गृहीत्वा गिल्ग- १५
लस्यशिविरं प्रव्यागन्तुं परावर्तत । ते पञ्च वृपाः पलाय्य मक्कोदास्थगुह्यायां १६
गुप्तास्तस्युः । मक्कोदास्थगुह्यायां ते पञ्च वृपा गुप्ताः सन्तीति वाच्चां १७

- १८ यिहोशूयः श्रुतावदत् यूर्धं तद्गृह्णाया आस्ये महापाषाणान् स्थापयित्वा
 १९ तान् रक्षितुं लोकान् नियुड्धं । विलम्बमक्षत्वा रिपूणां पञ्चादूरमिनो
 भूत्वा तेषां पार्श्वास्थजनान् उच्चिन्त तान् खं सं नगरं प्रवेशुं मा दत्त
 २० युद्धाकं प्रभुः परमेश्वरस्तान् युद्धाकं करेष्वार्पयत् । यिहोशूयेनेष्वायेल-
 वंशेन च तेषां विनाशं यावत् तेषु महाप्रतिवातेन आपादितेषु शेष-
 २१ लोकाः पञ्चाय्य प्राचीरवेष्टितानि पुराणि प्रविविशुः । अनन्तरं सर्वे
 लोकां मक्षेदायां यिहोशूयस्य समीपे शिविरं कुशलेन प्रव्यागमन् तत
 इष्वायेलवंशस्य प्रतिकूलं कोपि जिङ्गामपि न लाडयामास ।
- २२ ततो यिहोशूय आज्ञापयत् यूर्धं गुह्यादारं मोचयित्वा ततत्त्वान्
 २३ पञ्च वृपान् वहिष्कृत्य मदन्तिकम् आनयत । तथा कृते ते यिरुप्तावमन्तरं
 हित्रोणवपं यमूतन्त्रपं लाखीणवपम् इग्लेनवपञ्च गुह्यातो वहिष्कृत्य
 २४ तदन्तिकम् आनिन्युः । इत्यं तैस्तेषु राजसु यिहोशूयान्तिकम् आनीतेषु
 यिहोशूयः सर्वान् इष्वायेलपुरुषान् आद्वय खसङ्गिनः सेनापतीन्
 आज्ञापयत् यूर्धं समीपमेव राज्ञामेतेषां यीवासु पादान् निधङ्कं ततस्ते
 २५ समोपमागत्य तेषां यीवासु पादान् ददुः । अपरं यिहोशूयस्तान् जगाद
 भीता निराशाच मा भूत शक्तिमन्तोऽतीवोत्साहवन्तस्य भवत, यूर्धं यै
 २६ रिपुभिर्योत्स्यथ तान् सर्वान् प्रति परमेश्वर इत्यं करिष्यति । ततो
 यिहोशूय आघातेन तान् पञ्च वृपान् हत्वा पञ्चसु तरुषूल्लम्बयामास
 २७ ततस्ते सायं पर्यन्तं तरुषूल्लम्बितास्तस्युः । सूर्यास्तकाले यिहोशूयाज्ञया
 लोकास्तान् तरुतोऽवरोद्ध्वं ते यस्तां गुह्यायां गुप्ता आसन् तन्मध्ये तान्
 निद्विष्प तद्गृह्णाये महापाषाणान् निदधिरे ते यज्ञापि विद्यन्ते ।
- २८ अनन्तरं तस्मिन् दिने यिहोशूयो मक्षेदारं वशीकृत्य खड्गाघातेन विनाश्य
 तन्मृपं तन्मध्यस्थितान् सर्वप्राणिनो निःषेषं जघान, कमपि न रस्त्रः;
 यिरीहेत्वं प्रति वथाकार्षीत् मक्षेदान्त्रपं प्रति च तथाकरोत् ।
- २९ ततो यिहोशूयः सर्वान् इष्वायेलवंशान् आदाय मक्षेदातो लिवनां
 ३० प्रगत्य तत्प्रतिकूलं युयोध । ततः परमेश्वरो लिवनां तदीयवपञ्चेष्वायेल-
 वंशस्य करेष्वार्पयत् स तद्गरं तन्मध्यस्थान् सर्वप्राणिनश्च खड्गेनाजघान,
 कमपि शेषं न रस्त्र, यिरीहेत्वं प्रति वथाकार्षीत् तस्य वृपं प्रत्यपि
 तथाकरोत् ।
- ३१ अपरं यिहोशूयः सर्वान् इष्वायेलवंशान् आदाय लिवनातो लाखीणं
 ३२ प्रगत्य तद्विरुद्धं शिविरं संस्थाप्य तत्वतिकूलं युयोध । ततः परमेश्वरेण

लाखीश् इस्वायेल्वंशस्य करेष्वपिते स द्वितीयदिवसे लाखीशं वशीकृत्य
लिवनां प्रति यथा कार्यात् तथैव हृत्वा तद्वगरं तन्मध्यस्थान् सर्वप्राणिनस्त्वा
खड्डेनाजघान् ।

तदा होरमनामा गेषरीयराजो लाखीशस्य साहाय्यं कर्त्तम् आगमत् १३
यिहोशूद्धस्तं तस्माकांस्त्वा समाजघान तस्य कमपि नावशेषयत् ।

ततो यिहोशूद्धः सर्वान् इस्वायेल्वंशान् आदाय लाखीशत् इग्लोनं १४
प्रगत्य तत्सम्मुखे शिविरं संस्थाप्य तत्प्रतिकूलं युयोध । तद्विने ते तद्वगरं १५
गरं वशीकृत्य यथा लाखीशं प्रत्यक्षार्थुस्तथैव हृत्वा खड्डेनाहृत्य तत्
तन्मध्यस्थान् सर्वप्राणिनस्त्वा निःशेषं जघ्नः ।

ततो यिहोशूद्धः सर्वान् इस्वायेल्वंशान् आदाय इग्लोनतो हित्रोयं प्रगत्य १६
तत्प्रतिकूलं युयोध । तद्व वशीकृत्य ते तद्वगरं तस्य वृपं तदुपनगराणि १७
तन्मध्यस्थितान् सर्वप्राणिनस्त्वा खड्डैरघ्नन् इग्लोनं प्रति यथा कार्युस्तथैव
हृत्वा तस्य कमपि शेषं न रक्षित्वा तद्वगरं तन्मध्यस्थान् सर्वप्राणिनस्त्वा
निःशेषं जघ्नः ।

ततो यिहोशूद्धः परावृत्य सर्वान् इस्वायेल्वंशान् आदाय दिवीरं १८
प्रगत्य तत्प्रतिकूलं युयोध । ते तद्वगरं तस्य वृपं तदुपनगराणि च हस्ते १९
हृत्वा खड्डैराहृत्य तन्मध्यस्थासर्वप्राणिनो निःशेषं जघ्नस्तस्य कमपि शेषं
न रक्षन्; ते हित्रोयं प्रति लिवनां तस्य वृपस्त्वा प्रति यथा कृतवत्त-
स्तथैव दिवीरं तस्य वृपस्त्वा प्रति चक्षुः ।

इत्यं यिहोशूद्धः पर्वतीयदेशं दक्षिणदेशं समभूमिम् उपत्यकात्त्वा २०
कृत्स्नमेव देशं वशीकृत्य तच्चत्वान् सर्ववृपान् जघान तेषां कमपि शेषं
नारक्षत् स इस्वायेलः प्रभोः परमेश्वरस्थाज्ञया सर्वप्राणिनो निशेषं
जघान । इत्यं यिहोशूद्धः कादेशवर्णेयमारभ्य असां यावत् तान् गिविदोनं २१
यावत् सर्वे मीषाणनदेशस्त्वा व्यनाशयत् । यिहोशूद्ध एतान् वृपान् देशांस्त्वा २२
युगपद् वशीकृत्य कार यत इस्वायेलः प्रभुः परमेश्वर इस्वायेल्वंशस्य पद्मः
सन् युयोध । ततो यिहोशूद्धः सर्वान् इस्वायेल्वंशान् आदाय गिल्ग- २३
लस्थशिविरं प्रत्याजगाम ।

११ एवादशोऽध्यायः ।

11

१ इस्वायेल्वंशस्य विद्वद् देशोचरभागस्थानां दक्षव्यपाणां नेतृनं इतेषां यिवाशः १०
हात्सोरजगरस्य हस्तगत्वे दाहमस्त्वा १६ दक्षदेशवशीकरणं ११ अनाकीयलोकाना-
मुप्यदः ।

- १ अपरं यावीनगामा हातोरीयराज इमां चार्ता श्रुता योववनाम्ना
 २ मादोनीयन्तपस्य शिष्मोणीयन्तपस्याक्षफीयन्तपस्य च समीपं तथा पर्व-
 तीयदेशे किन्नेरतस्य दक्षिणस्ये प्रान्तरे समभूमौ पञ्चमदिक्स्थदोरदेशे
 ३ च निवसताम् उत्तरोयन्तपाणां समीपं पूर्वपञ्चमदेशीयकिनानीयानाम्
 इमोरीयाणां हित्तीयानां पिरिषीयाणां गिरिस्थयिवूषीयाणां हर्मोणिरे
 ४ मूलस्थहित्तीयानां समीपच्च दूतान् प्रेषयामास । ततस्ते सर्वे स्त्रैन्या
 ५ जलधितीरस्थसिक्तावद् बजजोकान् रथांच्च गृहीत्वा वहिर्भूवः । सर्वे
 वृपा मिलित्वा इखायेल्वंशस्य प्रतिकूलं योद्धुं मेरोमाख्यजलाश्य-
 समीपमागाय शिविरं स्थापयामासुः ।
- ६ अनन्तरं परमेश्वरो यिहोशूयं बभाषे त्वं तेभ्यो माभैषीः । अ एतत्-
 समयेहम् इखायेल्वंशस्य समुखे तान् सर्वान् हतान् निधास्यानि तेन
 त्वं तेषां हयानां पदशिरां छेत्स्यसि रथान् वक्तिना दाहयिष्यसि ।
 ७ ततो यिहोशूयः सर्वसेना आदाय मेरोमतोयसमीपम् अकस्मात् तेषां
 ८ सन्निधिमुपस्थाय तान् आचक्षमे । ततः परमेश्वरेण तेष्विखायेल्वंशानां
 करे समर्पितेषु ते तान् ताडयिला महासीदोनं मित्रिषोत्-मयिमच्च
 यावत् मिस्त्याः पूर्वीयाम् उपव्यकाच्च यावद् विद्रावयामासस्तेषां कमपि
 १० शेषं न रक्षन्तः सर्वान् जघ्नुः । ततो यिहोशूयः परमेश्वराज्ञया तेषां
 हयानां पादशिरां चिच्छेदं रथांच्च वक्तिना दाहयामास ।
- ११ तदानीं यिहोशूयः घ्रामाश्य ह्यात्सोरं वशीकृत्य खड्डेन तस्य वृयं
 आजघान यतः पूर्वं हातोरं तेषां सर्वराष्ट्राणां मुख्यं पुरम् आसीत् ।
- १२ तन्मध्यनिवासिनः सर्वप्राणिनः खड्डैराहय निःशेषम् अवधीत् कमपि
 १३ प्राणिनं नावशेषयत्, ततः स ह्यात्सोरं वक्तिना दाहयामास । यिहो-
 शूयस्तेषां वृपाणां सर्वपुराणि तेषां सर्वन्तपांच्च वशीकृत्य परमेश्वरस्य
 सेवकमूसस आज्ञानुसारात् खड्डैखान् आहय निःशेषं नाशयामास
- १४ ह्यात्सोरं यिहोशूयेन दाहितं । इखायेल्वंशास्तेषां पुराणां वस्तुनि
 पश्यन्त्वा खार्थं लोठयामासुः, किन्तु सर्वमनुष्यान् खड्डै निःशेषं जघ्नुस्तेषां
 १५ मध्ये कमपि नावशेषयामासुः । परमेश्वरेण खसेवको मूसा यथादिष्ट-
 स्तथैव मूससा यिहोशूय आदिष्टस्तथैव च यिहोशूयेन छातं, परमेश्वरो
 मूससं यद्यद् आदिष्ट तन्मध्य एकमपि वाक्यम् असिद्धं नातिष्ठत् ।
- १६ इतर्थं तन्मध्यः सर्वदेशः पर्वतः सर्वदक्षिणदेशो गोपनदेशः समभूमिः

प्रान्तरम् इस्वायेल्पर्वतस्य समभूमिच्छार्थात् केयीरं प्रति गामिनं १० ह्वालकूपर्वतम् चारभ्य हर्मोण्यपर्वतस्य नितम्बस्यायां लिवानेनोपत्य-
कायां स्थितं वालगादं यावत् सर्वदेशो यिहोशूयेन वशीकृतस्तत्रद्या
नृपास्च इताः प्रहारेण इतास्च । यिहोशूयस्त्वै नृपैः समं बज्जकालं युयोध । १८
गिवियेननिवासिनो हिवीयलोकान् विना केपि नागरिकलोकार इस्वा- १९
येल्वशैः समं सन्धिं नाकुर्वन् तेऽन्यसर्वान् रणेन वशीचक्षुः । यतस्ते २०
यन्निःशेषं हन्तेरन् ददिता न भवेयुः, किन्तु मूससं प्रति परमेश्वराज्ञानु-
साराद् विनाश्येरन् तदर्थम् इस्वायेल्वंशेन समं धीद्वामगमनाय तिष्ठा-
मन्तःकरणानि कठिनानि कर्तुं परमेश्वरस्य मतिरासीत् ।

तदानोः यिहोशूय आगत्य पर्वतीयदेशाद् हिवीणाद् दिवीराद् २१
आनवाद् यिहोदा: सर्वशैलेभ्य इस्वायेलस्च सर्वशैलेभ्य अनाकीयान्
उच्चिच्छेद यिहोशूयस्तेषां पुरुषैः समं निःशेषं तान् अनाश्रयत् । इस्वायेल्- २२
वंशस्य देशे उनाकीयानां केपि नावशियाः केवलम् असायां गते
अस्दोदे च तेषां शेषः स्थितः । इतर्थं मूससं प्रति परमेश्वरस्याज्ञानुसाराद् २३
राद् यिहोशूयः कृतस्ते देशं वशीकृत्य वंशानाम् अंशानुसाराद् अधि-
कर्तुम् इस्वायेल्वंशाय भीगार्थं ददौ प्रचाद् देशे युद्धं विरसाम ।

१२ द्वादशोऽध्यायः ।

12

१ मूससा वृपयोदैश्विभजनं ७ यिहोशूयेनैकविंशत्रूपाणामधिकारवशीकरणं ।
अपरं यं यं राजानम् इस्वायेलवंशो इत्वा तेषां देशमधिचकार १
तेषां राजां नामानि । यद्देनस्य पूर्वकूले सूर्योदयदिशि अर्णेननदी-
मारभ हर्मोणगिरिं यावत् समस्तदेशे पूर्वदिक्स्यप्रान्तरे च हिष्वोण-
निवासीमोरीयाणां सीहोन् राजा । स अर्णेननदीतीरखारोयेरं २
नदीमध्यञ्चारभ्य अमोन्वंशस्य सीमां यवोक्तनदीं यावद् गिलियद-
देशस्याद्वस्य तथा किन्नरतङ्कदस्य पूर्वतटं यावद् वैत्यघीमोतपथसन्निधौ ३
प्रान्तरस्यलवण्यसागरस्य पूर्वतटस्च यावत् प्रान्तरस्य अस्दोत्पिस्गाथः-
स्थितदक्षिणदेशस्य च भूपतिरासीत् । तथा तेरोगनाम्नो वाशानीय- ४
राजस्य जनपदो वशीकृतः, स वृहत्कायलोकानां शेषः, अस्त्वारोत्तम्
इत्रियी च तस्य वासस्याने आस्तां । स गिष्वोणीयाणां माखाथीयानास्च ५
सौमां यावत् हर्मोणगिरिः सख्यायाः सर्ववाशानस्य तथा हिष्वोणीय-

सीहोनस्य राज्ञः सीमानिकटवर्त्तिनो उर्द्धगिलियदस्य भूपतिरासीत् ।
६ परमेश्वरस्य सेवकेन मूससेखायेलवंशेन च तयो राज्ञो वैशीकृतयोः
परमेश्वरस्य सेवको मूसास्तं देशम् अधिकर्तुं रुवेणवंशाय गादवंशाय
मिनश्चेरद्धंवंशाय च ददौ ।

० यर्द्दननद्याः पारे पञ्चिमदिशि लिवानोनोपत्वकास्यं वालगादम्
चारभ्य सेयोर्दं प्रति गामिनं हालकपर्वतं यावत् पर्वतस्यसमभूमिस्थ-
पान्तरस्योपव्यक्तास्थकाननस्थदक्षिणदेशस्यानां हित्तीयानाम् इमोरीयाणां
८ किनानीयानां पिरिषीयाणां हित्तीयानां यिवूषीयाणां च व्यपा यिहो-
शूयेनेखायेलवंशेन च वधीकृता येषां देशच्च वंशानाम् अंशनुसाराद्
९ अधिकर्तुं यिहोशूयेनेखायेलवंशाय दत्तस्तेषां व्यपाणां नामानि । यिटी-
१० होरेकोराजा वैथेलसमीपस्यस्य अयस्यैको राजा । यिरुशालमस्यैको राजा
१२ हित्रेणस्यैको राजा । यम्मूतस्यैको राजा लाखीशस्यैको राजा । इग्लोन-
१३ स्यैको राजा गेषरस्यैको राजा । दिवीरस्यैको राजा गेदरस्यैको राजा ।
१५ हर्माया एको राजा अरादस्यैको राजा । लिवनाया एको राजा,
१० अदुल्लमस्यैको राजा । मक्कोदाया एको राजा वैथेलस्यैको राजा । तपृह-
१८ स्यैको राजा हेपरस्यैको राजा । अफेकस्यैको राजा लश्चरिणस्यैको
२० राजा । मादोनस्यैको राजा हातसोरस्यैको राजा । शिर्मेणमिरोणस्यैको
२१ राजा, अचाफस्यैको राजा । तानकस्यैको राजा मगिहोरेको राजा ।
२३ केदशस्यैको राजा कर्मिलस्थयभियामस्यैको राजा । दोरसीमास्य-
२४ दोरस्यैको राजा गिल्गलदेशीयानाम् एको राजा । तिर्साया एको राजा
च, सर्व एते एकत्रिंशद् राजान आसन् ।

13

१३ नव्योदशोऽध्यायः ।

१ शेषदेशानां कथा १५ रुवेणवंशभेष्यभूमेः कथा २४ गादवंशभेष्यभूमेः कथा २६
मिनश्चेरद्धंवंशभेष्यभूमेः कथा च ।

१ अपरं परमेश्वरो प्रवयसं वृद्धं यिहोशूयमवदत् त्वं वृद्धः स्याविर-
२ प्राप्तस्य, इदानीमपि वशीकर्त्तयो बज्जदेशः शेषोऽस्ति । तस्यावशिष्टदेशस्य
३ निर्णयोयं, पिलेष्टीयानां सर्वजनपदो गिष्ठूरीयाणां सर्वदेशच्च । मिसर-
४ समुखस्यशीहोरमारभ्योत्तरदिक्स्थम् इक्रोणं यावत् किनानीयानाम्
अधिकारेण गणितो देशः । असातीय-अश्वदोदीय-अस्तिलोनीय-गातीय-

इक्रोणीयपिलेष्टोयानाम् एतेषां पञ्चन्तपाणां जनपदा अव्वीयदेशस्त्वं ।
दक्षिणदिशि किनानीयानां सर्वे देशः, अफेकाम् इमोरीयाणां सीमाम् ४
यावत् सीदोनीयानाम् अधीना मियारा, गिव्लीयानां देशः, हर्माण- ५
पर्वतस्य मूलस्थितं वालगादम् आरभ्य इमातप्रवेशस्यानं यावत् स्त्रीया-
दयदिक्स्यः सर्वजिवानोनपर्वतः । तं विवानोनम् आरभ्य मियिकोत- ६
मयिम् यावत् पर्वतनिवासिनां सीदोनीयानाच्च देशः । अहम् इस्तायेल-
वंशस्य सम्मुखात् तज्जन् दूरीकरिष्यामि अहं यथा लाम् आज्ञापयं तथैव ७
तं लोकोनां खस्वंशेन भोग्यां भूमिम् अंशय, इदानीं नववंशानां मिनप्ले-
रञ्जवंशस्य च छते तै भोग्यो देशस्त्वया विभक्तव्यः । तस्यान्यार्द्धवंशो ८
रूपेणवंशो गादवंशस्य वर्द्धनसरितः पारे पूर्वदिशि मूससा दत्तं स्वै भोग्यं
देशं लेभिरेऽपि, यतो परमेश्वरस्य सेवको मूसालेभ्योऽर्णेनसरितल्लटस्यम् ९
अरोयेऽपि तथा सरित्मध्यस्यनगरम् आरभ्य दीवोनं यावत् मेदिवायाः
सर्वसमभूमिं, तथा अमोनवंशस्य सीमां यावत् हिष्वोणनिवासिन १०
इमोरीयाणां सीहोननाम्नो महीपतेः समस्तं नगरं, तथा गिलियर्द ११
गिशूरीयाणां माखाथीयानाच्च जनपदं सर्वं हर्माणपर्वतं सल्खां
यावत् सर्ववाप्तानम् अर्थात् अल्लाटोत इनियाच्च निवसतो दहत्काय- १२
वंशाद् अवशिष्यस्य ओग्नाम्नो वाप्तानीयराजस्य राष्ट्रच्च दत्तवान् ।
यतो मूसा एतान् प्रह्लव दूरीक्षतवान् । तथापीस्तायेलवंशो गिशूरीयान् १३
माखाथीयांच्च न दूरीचकार तेन गिशूरीया माखाथीयाच्चायापीस्ता-
येलवंशस्य मध्ये वसन्ति । स लेवैर्वप्ताय काच्चन भोग्यभूमिं नाददत् १४
परमेश्वरस्याज्ञानुसारेणेस्तायेलः प्रभोः परमेश्वरस्य वक्षिक्षतोपहारस्त्वय-
भोग्यांशो बभूव ।

तस्मिन् समये रूपेणवंशीयानां परिजनानुसारेण मूसालेभ्यो भोग्यं १५
देशं दत्तवान् । तेषां देशस्य निर्णयोयम् अर्णेनसरितल्लटस्यम् अर्दो- १६
येरम् आरभ्य सरितो मध्यस्थितं नगरं मेदिवायाः सभीपस्ता समल्लसम-
भूमिस्तथा हिष्वोण समभूमौ स्थितानि तस्य समस्तनगराणि दीवोनं १७
वामोत्-वाल्-वैत्-वाल्-मियोनं यहसं किदेमोतं निपातं किरियाथयिम् १८
सिव्मा निष्मभूमेः पर्वतस्य सेरतनगरं वैत्पियोरम् अस्देत्-पिस्गा १९
वैत्-विश्वीमोतं समभूमौ स्थितानि समस्तनगराणि हिष्वोणनिवासिन २०
इमोरीयराजस्य सीहोनस्य निखिलो जनपदः, यतो मूसालम् इविं रेकमं
सूरं ह्लरं रेवाच्च सीहोनस्य सेनान्यस्तदेशनिवासिन एतान् मिदिवनीय-

१२ पतीन् विनाशयामास । इखायेल्वंशः खङ्गधारेण यान् अवधीत्, तेषां
१३ मध्यगतं चिदोरपुञ्चं माधाविनं विलियमभिपि जघान । अपरं यद्दननदी
तस्याः प्रदेशस्थं रुवेण्यवंशस्य सीमासीत्, इति परिजनानुसाराद् रुवेण-
वंशेन भोग्यस्य देशस्य नगराणां यामाणांच्च निर्णयः ।

१४ अनन्तरं मूसा गादवंशस्य परिजनानुसारेण गादवंशायांश्मेकं

१५ दत्तवान् । तस्य निर्णयोऽयं यासेन गिलियदस्य सर्वनगराणि रव्वायाः

१६ समुख्यस्म् अरोयेरुं यावद् अम्मोनवंशस्यार्द्देशस्थ, अपरं हियवाणस्य

रामतमिस्प्याच्च मध्यस्थानं विटोनीमच्च महनयिमस्य दिनीरसीमायाच्च

१७ मध्यस्थानं, समभूमिस्यवैयारम् वैतनिमा सुक्तोतं सापोनं हिघ्वोणी-

यसोहोनाख्यन्तपस्यापदो जनपदः, अपरं यद्दनयारे पूर्वदिरिषि स्थितं

१८ किन्नेरतङ्गदस्य तटं यावद् यद्दननदी तस्याः प्रदेशस्थ । इति सपरिजना-

नुसाराद् गादवंशेन भोग्यस्य देशस्य नगराणां यामाणांच्च निर्णयः ।

१९ अनन्तरं मूसा मिनश्चेरर्द्द्वंशस्य परिजनानुसारात् मिनश्चेरर्द्द्वंशायां-

२० श्मेकं दत्तवान् । तस्य निर्णयोयं महनयिमम् आरभ्य कृत्वा वाशान-

देशो वाशानीयराजस्य ओगस्य सर्वजनपदो वाशानस्यानि सर्वाणि

२१ यायीरनगराणि अर्थात् यथिनगराणि, अपरं गिलियदस्यार्द्दम् ओग-

राजस्य अल्लारोतम् इत्रिवो च वाशानस्ये एते राजपुर्यै । एतानि

मिनश्चे: पुच्छस्य माखीरस्य वंशायार्द्धात् परिजनानुसारेण माखीरस्यार्द्द-

२२ वंशाय दत्तानि । इति यद्दनस्य पूर्वपारे यिरीहोः समीपे मोयाव-

२३ प्रान्तरे मूससांशीक्रानां देशानां निर्णयः । स मूसा लेवैवंशाय कामपि

भूमिं भोग्यार्थं नाददात्, इखायेलः प्रभुः परमेश्वरस्तान् प्रति स्त्रीय-

वाक्यानुसारेण स्यं तेषां भोग्यांशस्त्रूपो बभूव ।

14

१४ चतुर्दशोऽध्यायः ।

१ साइनवंशामां इकालेवस्य च भोग्यांशस्य कथनं ।

१ अपरं किनानदेशे इखायेलवंशै भोग्यां यां यां भूमिम् इलियासदो

२ याजको नूनपुच्छो यिहोशूद्य इखायेल्वंशानां कुलमुख्याच्च मूससा दत्तया

परमेश्वरस्याज्ञया गुटिकापातेन सार्द्दनवंशमध्य अंशीचक्रुत्तासां

३ भूमीनां निर्णयोयं । यद्दनः पारे मूसाः सार्द्दवंशदयाय भोग्यभूमिं

४ दत्तवान् किन्तु लेवैवंशाय तेषां मध्ये भोग्यभूमिं न दत्तवान् । यूषप-

वंशीयानां मिनश्चेति प्रियमस्य च हौ वंशावास्तां, अपरं लेवे वंशाच वासनगराणि पञ्चादिसंस्थानार्थं तेषां परिसरांच विना कोष्ठंश्च न दत्तः । परमेश्वरो मूससं यदादिश्च तदेवाचरन्त इच्छायेलीयलोकाः सेषां मध्ये देशं विभज्य जग्नः ।

तस्मिन् समये यिहोशूयस्य गिल्गलि यिहोशूयस्य समीपमागते किनसीययिफुद्देः पुच्छः कालेवस्तुं जगाद परमेश्वरस्वाम् भास्त्राधि कादेश्वर्ण्येऽस्तु सेवकां मूससं यदाक्यम् अवदत् तत् त्वं ज्ञातेऽसि । सम चत्वारिंश्चत् वर्षवयः समये परमेश्वरस्य सेवको मूसा देशं निरीक्षितुं कादेश्वर्ण्येऽयात् मां प्रैषयत् । तेनाहृं तस्य समीपम् आगत्य यथाबुद्धि वार्ताम् उक्तवान् । सम सहगामिनो भातरो लोकानां मनांसि विषयानि चतुर्वत्तः किन्त्वहृं सम्पूर्णरूपेण स्वप्रभोः परमेश्वरस्यानुगतोऽसि । इति कारणात् मूसास्तस्मिन् दिने प्रथमं कुर्वन् अकथयत्, चरणा भूमेत्तपरि तत्र पादार्पणं जातं सा तथा तत्र वंशेन च सदा भोग्या भविष्यति चतुर्वत्तं सम्पूर्णरूपेण सम प्रभोः परमेश्वरस्यानुगतो विद्यसे । इदानीं पश्य, इच्छायेलवंशस्य प्रान्तरेण गमनस्य यस्मिन् समये पर- १० मेश्वरो मूससं तां वाचमवदत् तमारभ्य परमेश्वरः स्वाक्ष्यानुसारेण पञ्चचत्वारिंश्चदत्सरान् मां जीवन्तं रक्षितवान् अद्याहृं पञ्चाशीति- वर्षवयस्तोऽस्मि । मूसा यस्मिन् दिने मां प्रेषितवान् तस्मिन् दिने ११ सम यद् बलम् आसीत्, तदेव बलम् अधुनापि ममास्ते, युद्धं कर्तुम् अन्तर्विह्वर्गमनागमनं कर्तुच्च मम तदानीं यादृशी शक्तिरासीद् इदानीमपि तादृश्यास्ते । अतः कारणात् यस्मिन् दिवसे परमेश्वरो यं गिरि- १२ मधि कथितवान् स एष पर्वतो मह्यं दीयतां । अनाकीयास्तत्र स्थाने तिष्ठन्ति तेषां नगराणि वृहन्ति प्राचीरवेष्टितानि चेति तस्मिन् दिने तथाश्चावि किन्तु परमेश्वरो यदि मया सार्वं तिष्ठेत् तर्हि परमेश्वरस्य वचनानुसारेण तानहृं वह्निः करिष्यामि । ततो यिहोशूयस्तस्यां आश्रिष्वं १३ ददौ, अपरं स यिफुद्देः सुतेन कालेवेन भोग्यमंशं हित्रीणं तस्मै ददौ । इत्यं हित्रीणम् अद्यापि किनसीययिफुद्देः सुतस्य कालेवस्य वंशभोग्या १४ भूमिरास्ते, यतः स सम्पूर्णत्वेनेच्छायेलः प्रभोः परमेश्वरस्यानुगत आसीत् । पूर्वं तस्य हित्रीणस्य नाम किरियर्थवर्म् आसीत् सोऽवृद्धिनाकीयानां १५ सध्ये मुख्य एको मानव आसीत् । पञ्चात् देशे रणस्य विरामो बभूव ।

15

१५ पञ्चदशोऽध्यायः ।

१ यिष्ठदावंशस्य सीमानिर्णयः २६ हिव्राणं जिला कालेवस्याधिकारप्राप्तिः २६ दिवीरं जिला कालेवस्य दुहिवपचोतुरलोयेलस्य कथनं २० यिष्ठदावंशस्य देशान्मःपाति-नगराणां निर्णयो यिवूषीयाणां पराजयकथनच्च ।

१ अपरं सखपरिजनानुसारेण यिष्ठदावंशीयानाम् अंशस्य सीमा-
निर्णयोर्यां दक्षिणदिशि इदोमदेशस्य पार्श्वर्णं सीन्प्रान्तरं तेषां दक्षिण-
२ प्रान्तं आसीत् । तेषां दक्षिणसीमा लवणजलधे: प्रान्तमर्थाद् दक्षिणदि-
३ गमिमुखं खातम् आरभ्य दक्षिणदिशं प्रति माले-अक्रब्बोमनाम्ना
ऊर्ध्वगामिवर्मना सीनपर्यन्तं याति, अपरं कादेशर्वर्णयस्य दक्षिण-
पार्श्वेन हिस्तोनं यावद् गत्वा तत ऊर्ध्वगामिनी भूत्वा अदरं गत्वा
४ वक्रमार्गेण कर्कां प्रगच्छति । अनन्तरं अस्तोनं प्रति गत्वा मिसर-
सरिता समुद्रं निर्गच्छति स एव तस्याः सीमाया अन्तः । इयं
५ युग्माकं दक्षिणसीमा भविष्यति । अपरं यद्वनस्य शेषं यावत् लवणज-
लधिः पूर्वसीमा । अपरम् उत्तरदिशः सीमेयं, यद्वनस्य प्रान्तयाहि-
६ खातम् आरभ्य सा सीमा वैथगलां प्रति गत्वा वैथगावाया उत्तर-
७ पार्श्वेन रुवेणवंशीयवोहनस्य पाषाणं यावद् गच्छति । अनन्तरं सा
सीमा आखिरोपवक्त्या दिवीरं गत्वा ततः सरितो दक्षिणपारस्यस्य
चदुमीमस्योर्ध्वगामिनः पथः समुखस्यं गिलगलं प्रति मुखं छत्वा उत्तर-
दिशं गच्छति, ततःपरम् ऐनशेमशनामकं तोयं प्रति चक्षति, तस्यान्त-
न भाग ऐनरोगेलम् अस्ति । सा सीमा विनिहितोमनामिकोपवक्त्या प्रगत्य
यिवूषस्यार्थाद् यिरुग्मालसस्य दक्षिणपार्श्वं गच्छति, अनन्तरं सा सीमा
पश्चिमे हितोमोपवक्त्याभिमुखस्य दिकायिमनामिकायाः समभूमेरुत्तर-
८ प्रान्ते खितस्य पर्वतस्य पट्टजं गच्छति । अनन्तरं सा सीमा तस्य पर्वतस्य
शिखरात् निसाहस्रोयस्य प्रखचाणं यावद् वक्रीभूयोफोणपर्वतस्यनगराणि
प्राप्नोति, अपरं सा सीमा वालानगरेणार्थात् किरियतयियारीमनगरे-
१० खाद्यायते । पञ्चात् सा सीमा वालातः पश्चिमदिशि वक्रीभूय सेयोर-
पर्वतेन यियारीमपर्वतस्योत्तरपार्श्वेनार्थात् किष्मालेन वैत्शेमशं प्राप्य
११ तिष्ठायां प्रगच्छति । अपरं सा सीमा इक्रोणस्योत्तरपार्श्वं गच्छति, पञ्चात्
सा सीमा शिखोणं यावद् विस्तार्यते, अपरं वालापर्वतं गत्वा यव्नीयेत्तं
१२ यावद् गच्छति, समुद्रस्य तस्याः सीमायाः अन्तो भवति । अपरं पश्चिम-

सीमा महासमुद्रतटीयप्रदेशस्य, इति परिचनानुसारेण यिहोप्त्रयपुस्तकं ।

अपरं यिहोप्त्रयं प्रति परमेश्वरस्याज्ञया यिहोप्त्रयपुस्तकं ।

कस्य पितुरब्बंस्य नाम्ना विख्यातं किरियथर्वमर्थात् हित्रोणनगरं यिकुम्भे:

सुताव कालेवायादायि । अपरं कालेवत्साद् अनाकीवीरचयम् १४

अर्थात् अनाकस्य शेषय-अहीमान-तलमयनाम्नः सुतान् दूरीचकार ।

अनन्तरं तस्माद् दिवीरनिवासिनां प्रतिकूलं जगाम, पूर्वं तद् दिवीरं १५

किरियतसेफरनाम्ना विख्यातम् आसीत् ।

तस्मिन् समये कालेवो जगाद् यः किरियतसेफरम् आक्रम्य हस्तगते १६

किरियति, अहम् अच्छानामिकां निजकन्यां तं विवाहयिव्यामि । ततः १७

कालेवस्य भावाय यः किनसस्तस्य सुतेनालियेतेन तप्तगते हस्तगते ज्ञाते स

अच्छानामिकां निजकन्यां तं विवाहयामास । अपरं भर्तुः समीपम् आग- १८

मनकाले सा कन्या खपितुः सकाशाद् एकं द्वेचं याचितुं भर्तुरनुभविति

यथाचे, तदा तस्यां निजगर्भमाद् अवरुद्धायां कालेवस्तां प्रपञ्च तं किं

याचसे? सा प्रव्यवदत्, भवान् मह्यम् आशिवं ददातु, यतो दक्षिणस्यां १९

भूमिं मह्यम् अददात्, इदानीं तोथप्रख्यवणानि मह्यं ददातु, ततः स

उपरिस्थानि अथस्थानि च प्रख्यवणानि तस्यै दत्तवान् ।

अपरं खख्ववंशानुसारेण यिहोप्त्रयपुस्तकं भौगोग्या भूमेर्निर्णयोदयं । २०

दक्षिणदिशि इदोमः सीमायाः समीपस्थानि यिहोप्त्रयपुस्तकं प्रान्तस्थितानि २१

नगराणीमानि, कवसेलम् एदरं यागुरं कीना दीमोना अदादा केदशं २२

हात्सोरं यित्रिनं सीफं टेलमं वालोतं हात्सोरहस्ता किरियोतं २३

हित्रोणं वा हात्सोरम् अमामं शिमा भोलादा हस्तरगदा हित्रोणं २४

वैत्पेलटं हत्सरशियालं वैर्णवा विवियोथिया वाला इदीमम् एत्सरम् २५

इष्टतेऽजदं किषीलं हर्मा सिक्खगं महूमन्ना सन्सन्ना लिवायोतं २६

शिल्हीमम् ऐनं रिमोगद्व, इमान्यूनत्रिपंत्रगदाणि तेषां ग्रामाच्च ।

अपरं समभूमौ इष्टायोलं सरियम् अच्छा सानोहम् ऐनगद्वीमं तपूहं २७

ऐनमं यमूतम् अदुक्षमं सोखुः असेका शारविसम् अदीथयिमं गिदेरा २८

गिदेरोथयिमच्च, इमानि चतुर्दश नगराणि तेषां ग्रामाच्च । अपरं २९

सिननं हदाणा मिहदलगादं दिलियनं मिस्पी यक्षेलं लाखीशं वक्षतम् ३०

इग्लोनं कव्योनं लहमसं कित्जीषं गिदेरोतं वैत्सदगोनं नयमा मक्केदा ३१

च, इमानि योडश नगराणि तेषां ग्रामाच्च । तथा जिवना एथरम् ३२

४४ चाष्टनं यित्तहम् अश्वा नित्सीवं कियोला अक्षीवं मारेशा च, इमानि
४५ नव नगराणि तेषां यामाच्च । अपरम् इक्कोणं तस्य शाखानगराणि
४६ यामाच्च । इक्कोणमारभ्य जलधिं यावद् अस्दीदस्य समीपस्यः प्रदेशः
४७ सर्वे यामाच्च । अपरम् अस्दोदं तदीयशाखानगराणि यामाच्च, असा
मिसरसरितं यावद् तदीयशाखानगराणि यामाच्च, महाजलधिष्ठ
सीमासीत् ।

४८ पर्वते शामीरं यत्तीरं सोखुः दव्वा किरियतसद्वा अर्धाद् दिवीरम्
४९ आनवम् इच्छिमोथम् आनिमं गोष्टनं हैत्तेनं गिलुच्च, इमान्येकादश
५० नगराणि तेषां यामाच्च । अपरम् अरवं दूसा इश्वियनं यानुमं वैत्तपूहम्
५१ अफेक्का ज्ञमटा किरियथर्वमर्थात् हित्रोणं सीयोरच्च, इमानि नवनग-
५२ राणि तेषां यामाच्च । अपरं मायोनं कर्मिलं सीफं यूठा विप्रियेलं यग-
५३ दियामं सानोहं कविनं गिविया तिम्बा च, इमानि दश नगराणि तेषां
५४ यामाच्च । अपरं हृलहृलं वैत्सुरं गिदोरं मारतं वैथनोतम् इल्लिकोनच्च,
५५ इमानि षट् नगराणि तेषां यामाच्च । अपरं किरियतवालम् अर्थात्
किरियतवियारीमं रव्वा च, इमे हे नगरे तदो यामाच्च ।

५६ प्रान्तरे वैथरावा मिहीनं सिक्काखा निवृश्नन् लवण्यनगरम् ऐनगिदी
५७ च, इमानि षट् नगराणि तेषां यामाच्च । किन्तु यिङ्गदावंशो विरुद्धा-
लमनिवासिनो यिवूधीयान् दूरयितुं न शशाक, ततो हैतो यिवूधीया
अद्यापि यिङ्गदावंशेन समं विरुद्धालमे वसन्ति ।

16

१६ पोडशोऽध्यायः ।

१ शूष्पकवंशस्य सीमानिषेः ५ विशेषत इफ्रयिमवंशस्य सीमाया निषेः ।

१ अपरं यूधकवंशस्यांशो निरणीयत । स यिरीहोः समीपस्थयर्द्दनम्
अर्थात् पृष्ठदिक्क्षितं यिरीहोत्तोयं यिरीहोर्वेदेषपर्वतगामि प्रान्तस-
२ च्चारभ्य वैथेलेन लूसं गच्छति, ततोऽकींयसीमाम् अटादोतं गच्छति ।
३ अपरं पञ्चिमदिशि यफ्लेटीयसीमां प्रति गत्वा नीचस्यवैथेरोगस्य
४ सीमां गेषरच्च प्राप्नोति तस्यान्तभागो जलधौ विद्यते । यूषफो चंशीयौ
मिनशिरिफ्रयिमच्च द्वावंशौ जग्नहतुः ।

५ खखवंशानुसारेण इफ्रयिमवंशस्यांशस्य निर्णयोऽयं । तस्य सीमा
६ पृष्ठदिश्यद्वातादरम् आरभ्योर्द्दस्यवैथेरोणं यावत् प्रगच्छति । ततः

सा सीमा पश्चिमदिशि मिक्मिथाया उत्तरपार्श्वे गच्छति, पश्चात् सा सीमा पूर्वदिशि वक्रीभूय तानवशीलं प्राप्य तेन पूर्वदिशि यानेऽहं गच्छति । अनन्तरं यानेहतः सा अटारोतं नारताच्च गच्छति, ततो ० यिरोङ्गं प्राप्य यद्देनं निर्गच्छति । पश्चात् सा सीमा तपूहात् कान्ना- १ सरिता पश्चिमदिशं गच्छति तस्या अन्तभागो जलधावास्ते । इति खस- वंशानुसारेणेषु यिमवंशस्य निर्णयः । इष्टुयिमवंशस्य विभिन्नानि २ कतिषयनगराणि तेषां यामाच्च मिनशेवंशीयानां भूमिमध्यं आसन् । ते १० गेषवर्षासिनः किनानीयान् न दूरयामासुतस्ते किनानीया अद्यापीष्टु- यिमवंशेन समं वसन्ति कराधीनाः सन्ति च ।

17

१७ सप्तदशोऽध्यायः ।

१ मिनशेवंशस्यांभनिर्णयः ० देशस्य सीमादीनां निर्णयः १४ यूषफवंशं प्रति यिहेशूयस्य कथनं ।

अनन्तरं मिनशेवंशस्यांश्च निरणीयत यतः स यूषफो व्येषुः सुतः, १ अपरं गिलियदः पिता मिनशेर्ज्येषुः सुतो माखीरो दोद्भूत्वकारणाद् २ गिलियदं वाशानच्च प्राप्त । ततः खसवंशानुसारेण मिनशेरन्यवंशानाम् ३ अर्धाद् अवीचेष्टवंशस्य हेलकवंशस्य अस्तीयेलवंशस्य श्रेष्ठमवंशस्य ४ ईपरवंशस्य शिमीदावंशस्य च क्वाते स अंशो निरणीयत, एते खसपरि- ५ जनानुसाराद् यूषफसुतस्य मिनशेः पुत्रसन्ताना आसन् । किन्तु मिनशे- ६ वर्द्धप्रपौत्रस्य माखीरप्रपौत्रस्य गिलियदपौत्रस्य हेलपुत्रस्य सिलफदस्य ७ पुंसन्तानो नासीत्, महला-नोया-हरला-मिल्का-तिसानामिकाः केवलं ८ कतिपयाः कन्या आसन् । ता इलियासरस्य याजकस्य नूनयुत्त्रस्य यिहेशू- ९ शूयस्याधिपानाच्च साक्षाद् आगत्येदं निवेदयाच्चक्रिरे, अस्ताकं भातूणां १० मध्येऽस्तम्भं भोग्यभूमिं दातुं परमेश्वरो मूससमाज्ञापयत्, ततः स परमे- ११ श्वरस्याज्ञया भातूणां मध्ये ताम्योऽपि भोग्यभूमिं दत्तवान् । इत्यं १२ यद्देनस्य पारस्थितं गिलियदं वाशानच्च विना मिनशेर्दशांशा बभूवः । १३ यतो मिनशेः पुत्राणां मध्ये तस्य कन्या अपि भोग्यभूमिं प्रापुः, अपरं १४ मिनशेः श्रेष्ठपुत्रा गिलियददेशं प्रापुः ।

१५ मनशेः सीमा आश्रितमारभ्य शिखिमस्य समुखस्य मिक्मिथतं यावत् ० प्रगच्छति । सा सीमा दक्षिणदिशं गत्वा ऐनतपूहनिवासिनां देशं

८ गच्छति । मिनशिरुपूहदेशं प्राप किन्तु मिनशे: सीमास्थं तपूष्टनगरम्
९ इफ्रियमवशस्य बभूव । सा सीमा कान्नासरितो दक्षिणतटेनावरण्ण
गच्छति, तच्चानीफ्रियमीयनगराणि मिनशीर्नगराणां मध्ये सन्ति, सरित
१० उत्तरतटं मिनशे: सीमास्ते, अपरं तस्या अन्तभागो जलधावास्ते । दक्षिण-
तटम् इफ्रियमस्य, उत्तरतटच्च मिनशे भूमिरास्ते, अपरं जलधिक्षस्याः
सीमास्ते । अपरम् उत्तरदिशि सा आशेरेण, पूर्वदिशि इवाखरेण
११ युक्तास्ते । अपरम् इवाखराशेरेणोर्मध्ये वैत्शानं तस्य यामा विवलियमं
तस्य यामा दोरं तस्य यामा एन्दोरं तस्य यामास्तानकं तस्य यामा मगि-
१२ दुख्यस्या यामा अर्थात् प्रदेशच्चयं मिनशेवंशायादायि । तथापि मिनशे-
वंशक्तिगरीयान् जनान् दूरयितुं न शशाक, किनानीयलोकाच्च तस्मिन्नेव
१३ देशे वस्तुं सति चक्षुः । अनन्तरम् इस्तायेलवंशः पराक्रमी भूत्वा किना-
नीयान् करदान् चकार किन्तु निःशेषं न दूरयाच्चकार ।

१४ अनन्तरं यूषफवंशा यिहेषूयं विज्ञाप्य जगदुः, त्वम् अस्माभि र्भाग्य-
भूम्यर्थम् असम्भं केवलमेकांशम् एकभागच्च कुतो दत्तवान्? परमेश्वर-
१५ स्याशीर्वादाद् वयमधुना विशालवंशा अभवाम । ततो यिहेषूयस्तान्
अवदत्, यदि यूयं विशालवंशात्त्वं हीनं काननस्थलं यात, एष इफ्रिय-
मध्यवतो यदि संझीर्णो बुध्यते तर्हि तस्मिन् स्थाने पिरिषीयाणां
१६ रिफायिमवंशीयानाच्च देशे निर्जार्थं द्रुमान् छिन्न । तेन यूषफवंशो
जगाद् तस्मिन् पर्वतेऽस्माकं समावेशो न जायते, अपरं समभूमिनि-
वासिनां सर्वेषां किनानीयानां विशेषतो वैत्शानस्थानां तदूयामस्थानाच्च
१७ तथा यिष्वियेऽसमभूमिवासिनां लौहा रथाः सन्ति । अनन्तरं यिहेषू-
यूयो यूषफवंशाविफ्रियमं मिनशिच्च जगाद् यूयं विशालवंशा महा-
१८ पराक्रमाच्च युश्माकं केवलमेकांशो न भविष्यति । किन्तु पर्वतो युश्माकं
भविष्यति, तच्च वनमास्ते, तदने युश्माभिः कृते तस्याधीभागो युश्माकं
भविष्यति, रथादिवक्षेन पराक्रान्ताः किनानीया युश्माभिर्दूरविष्यन्ते ।

१८ अष्टादशोऽध्यायः ।

18

१ आवासस्य स्थापनं २ दशनिर्णयार्थं जनप्रेषणं १० देशविभजनं ११ विन्यासीनस्थानं-
निर्णयो नगराणां नामानि च ।

१ अनन्तरम् इस्तायेलवंशस्य सर्वे समाजोयाः शूलौ मिलित्वा तच्च
स्थाने समाजावासं स्थापयामासुर्देशच्च तेषां सम्मुखे पराजित आसीत् ।

तस्मिन् समय इस्वायेल्वंशस्य मध्य अजब्यभीग्यभूमयः सप्तवशा १
 अवशिष्टा आत्मन् । ततो यिहोशूय इस्वायेल्वंशान् वभावे यूद्यं सेषां २
 पैटकेण प्रभुणा परमेश्वरेण दत्तं देशम् अधिकत्तुं गमनाव कियत्कालं ३
 विलम्बं करिष्यते ? एकैकस्य वंशस्य मध्यात् चीन् चीन् नरान् दत्त मया ४
 प्रेषितैर्खीर्गत्वा देशो निरीच्यतां खेषां प्राप्तव्यांशानुसारेण छत्रलस्य ५
 निर्णयो सम समीपम् आनीयतात्म । ते तं विभज्य सप्तांशं करिष्यन्ति, ६
 दक्षिणदिशि खसीमायां यिहोशूय खास्यति तथोत्तरदिशि खसीमायां ७
 यूषफवंशः खास्यति । यूद्यं देशं सप्तांशं द्वात्वा निर्णय तद्विर्णयपत्रं मम ८
 समीपम् आनयत, ततोऽहमत्र स्थाने इस्माकं प्रभेऽपरमेश्वरस्य साक्षाद् ९
 युग्मनिमित्तं गुटिकापातं करिष्यामि । किन्तु युग्माकं मध्ये लेवीयानां १०
 कञ्चिदेशो न भविष्यति यतः परमेश्वरस्य याजकत्वकर्म्मेव तेषाम् अंश- ११
 लस्य रूपं । तथा गादवंशाय रूपेणवंशाय मिनश्चेदर्द्धवंशाय च परमेश्वरस्य १२
 सेवकेन मूससा दो देशोऽदाय, ते तत्र यद्देवनस्य पारे पूर्वदिशि खैर्भ- १३
 ग्यान् अंशान् गृहीतवन्तः । अनन्तरं तेलोकैरूत्याय याचाकारि यिहो- १४
 शूयेन च देशस्य निर्णयपत्रमध्ये तेष्योऽयमादेशोऽदाय, यूद्यं गत्वा देशस्य १५
 सर्वं च भगवन्तो देशनिर्णयपत्रं लिखित्वा मम समीपं प्रवागच्छत ततोऽहम् १६
 अच शोक्ता परमेश्वरस्य साक्षाद् युग्माकं छते गुटिकापातं करिष्यामि । १७
 अनन्तरं ते लोका गत्वा देशस्य सर्वं च भगवन्तर्लं सप्तांशं छत्वा नग- १८
 रादीनां निर्णयं पत्रे लिखिषुः । अनन्तरं शीखुखं शिविरं यिहोशूयस्य १९
 समीपं प्रव्याजमुः ।

ततो यिहोशूयः शीलौ परमेश्वरस्य साक्षात् तेषां छते गुटिकापातं २०
 चकार, इत्यं यिहोशूयस्तस्मिन् स्थान इस्वायेलीयानाम् अंशानुसारेण २१
 देशं विभज्य तेष्यो ददौ ।

खस्तपदिजनानुसारेण विन्यामीनवंशस्य भागनिर्णयः, तेषाम् अंशस्य २२
 सीमा यिहोशूयावंशयूषकवंशयोर्मध्ये बभूव । उत्तरप्रान्ते सा सीमा २३
 यद्देवनामारभ्य यिहोशूयस्तस्मिन् स्थान इस्वायेलीयानाम् अंशानुसारेण २४
 देशं विभज्य वैथेलस्य दक्षिणस्थेन लूपस्य पार्श्वेन गच्छति, तस्माद् अटारो- २५
 ताद्दरं प्रव्यवरह्य अधःस्थैर्योरीणस्य दक्षिणदिश्यां पर्वतं प्राप्नोति । २६
 अपरं ता सीमा तस्माद् आकृष्टा दक्षिणगामिनी पञ्चिमसीमा जाता २७
 वैथेलोरीणस्य समुख्येन पर्वतेन दक्षिणदिशं गच्छति किरियतवालम् २८

अर्थात् किरियतयियासीमनामकं यिङ्गदावंशस्य नगरं तस्या अन्तभागे १५ भवति, सा पञ्चिमसीमा । अपरं दक्षिणसीमा किरियतयियासीमस्य प्रान्तमारभ्य पञ्चिमदिशं गत्वा निसोहस्य प्रस्ववणं यावद् गच्छति । १६ अपरं सा सीमा रिफायिमसमभूमेऽत्तरदिक्खस्य विनहित्तोमो-पत्यकायाः सम्मुखस्यस्य पर्वतस्य प्रान्तं यावदवरुह्य तथा हित्तोमोपत्य-१७ कया यिवूषस्य दक्षिणपार्श्वेनावरुह्य ऐनदोगेलं प्राप्नोति । तत्र सा उत्तरदिश्याद्यायीभूमय ऐनशेमणं गत्वा अद्यमीमोर्द्धगामिमार्गस्य सम्मु-खस्य गिलीलोतं प्रति निर्गत्य रुदेणवंशीयवोहनस्य पादार्णं यावद् १८ गच्छति । अपरं सा अरावावा उत्तरपार्श्वेन अरावाख्यं प्रान्तरं याति । १९ अपरं सा सीमा वैथग्लाया उत्तरपार्श्वं प्राप्नोति । यद्यनस्य दक्षिणान्तो-उर्धात् लवणजलधेऽत्तरीयमहाखातं तस्या अन्तभागो भवति, एवा २० दक्षिणसीमा । अपरं पूर्वदिशि यद्यनसरिद्द विन्यामीनस्य सीमासीत्, इति खस्परिजनानुसारेण विन्यामीनवंशेन भोग्याया भूमेष्वतुर्दिक्ख्य-२१ सीमाया निर्णयः । खस्परिजनानुसारेण विन्यामीनवंशस्य नगराणी-२२ मानि बभूवः, यिरीज्ज वैथग्ला कित्सीससमभूमि वैथरावा सिमारयिम २३ वैथेलम् क्षब्दीमं पादा अप्ना कपरमोनो अपनिर्भेवा च, इमानि द्वादश २४ नगराणि तेषां ग्रामाच्च । अपरं गिवियोनं रामतं वैरोतं मिस्ती किफीरा २५ मोत्सा रेकमं यिर्पेलं तरजा सेला एलफं यिवूषम् अर्थात् यिरुणालम् । २६ अपरं गिविया किरियतच्च, एतानि चतुर्दश नगराणि तेषां ग्रामाच्च । इति खस्परिजनानुसारेण विन्यामीनवंशस्य भूमे निर्णयः ।

19

१८ ऊनविंशीउद्धायः ।

१ शिमियोनवंशस्य भागः १० मिवूलूनवंशस्य भागः १७ दूषाखरवंशस्य भागः १५ चाशेरवंशस्य भागः १२ नप्तालिवंशस्य भागः ४० दानवंशस्य भागः ४१ यिहोशूयस्य भागस्य ।

१ अनन्तरं द्वितीयांशः शिमियोनस्यार्थात् खस्परिजनानुसारेण शिमि-योनवंशीयानां बभूव । तै भोग्या भूमि यिङ्गदावंशेन भोग्याया भूमे २ मर्ध्य आसीत् । तस्या भूमेर्ध्य इमानि नगराण्यासन् वैर्देवा शेवा ५ मोलादा हत्सुरशियालं बाला एत्सम्म इल्लोलदं विष्ठूलं हर्म्मा सिक्षां ६ वैतमर्कावेतं हत्सुरसुषीमं वैतलिवायोतं सारुहनच्च, इमानि चयोदश ७ नगराणि तेषां ग्रामाच्च । अपरम् ऐनं रिमोणम् एथरम् चाशेनच्च,

इमानि चत्वारि नगराणि तेषां ग्रामाच्च । अपरं वालतवेरं दक्षिण- ८
देशस्यं रामतच्च यावत् तेषां नगराणां चतुर्दिक्स्थाः सर्वे ग्रामाः, इति
ख्खपरिजनानुसारेण शिमियोनवंशीदांशस्य निर्णयः । शिमियोन- ९
वंशेन भोग्येषा भूमि यिहोशूवंशेन भोग्याया भूमे र्घ्य आसीत्, यतो
यिहोशूवंशस्यांशस्य प्रयोजनाद् अधिक आसीत्, अतः शिमियोन-
वंशेन भोग्याया भूमेर्घ्ये भोग्यभूमिं लब्धवान् ।

अपरं छत्रीयांशः ख्खपरिजनानुसारेण सिवूलूनवंशस्य बभूव । सा- १०
सीदं यावत् सिवूलूनवंशीयै भोग्याया भूमे निर्णयेयं । तेषां सीमा पञ्चिमं ११
अर्धात् मरियलादिशं गत्वा इवेशतं प्राप्य यमियामस्य समुखस्यां सरितं
यावद् गच्छति । अपरं सारोदतः पूर्वदिशमर्धात् सूर्योदयदिशं प्रति १२
परावृत्य किञ्चलोत्तरावोरस्य सीमां यावद् गच्छति, पञ्चाद् दावितं
यावत् निर्गत्य याफियम् उत्ताय गच्छति । अपरं तस्मात् पूर्वदिशं गत्वा १३
गतहेषरेण एतकात्सीनं यावद् गत्वा रिमोणमिथियोरं नेत्रच्च यावद्
गच्छति । सा सीमा उत्तरदिशि तत्स्यानं वेद्यगिला हन्त्रायीनं प्रगच्छति १४
यित्तहेषोपत्यकायाच्च तस्या अन्त आस्ते । अपरं तेषां कटतं नहलोलं १५
शिखेण चिदाला वैतकेहमच्च साकल्यतो दारश नगराणि तदीयग्रामा-
च्चासन् । इति ख्खपरिजनानुसारात् सिवूलूनवंशेन भोग्याया भूमेत्त- १६
दीयनगराणां ग्रामाणाच्च निर्णयः ।

अनन्तरं चतुर्थांश इषाखरवंशस्यार्धात् ख्खपरिजनानुसारेणेषाख- १७
रवंशीयानां बभूव । तेषां भूमे निर्णयेयं, यिग्रियेलं किपुक्षोतं शून्येमं १८
हफारयिमं शीयोनम् अनहरतं रवीतं किशियोनम् इवसं रेमतम् १९
ऐनगज्जीमम् ऐनहदा वैतपत्येषच्च । अपरं सा सीमा तावोरं शहत्तीमं २०
वैतपेमशच्च यावद् गच्छति, यद्दननदी तेषां सीमाया अन्त आस्ते । साक- २१
ल्यतस्तेषां षोडश नगराणि तदीयग्रामाच्च । इति ख्खपरिजनानुसाराद्
इषाखरवंशेन भोग्याया भूमेत्तदीयनगराणां ग्रामाणाच्च निर्णयः ।

अनन्तरं पञ्चमांशः ख्खपरिजनानुसाराद् आशेषवंशस्य बभूव । २४
तस्य सीमाया निर्णयेयं, हिलकतं हली वेटनम् अच्छफम् अलमेलकम् २५
अमियादं मिशियलच्च सा सीमा पञ्चिमदिशि कर्मिलं शीहोरलिवनाच्च
प्राप्नोति । अपरं सूर्योदयदिशि वैतदागोनं प्रति वक्त्रभूय सिवूलूनं २६
यित्तहेषोपत्यकाच्च यावत् प्रगच्छति उत्तरदिशि च वैदेमकं न्यीयेलच्च
प्राप्नोति, ततो वामदिशि कावुजम् इत्रोणं रिहोवं हमोनं कान्नाच्च २७

२८ प्रगत्य महासीदोनं यावद् याति । अनन्तरं सा सीमा वक्रीभूय रामां
सोरनामकं दुराक्रमं नगरच्च यावद् गच्छति । अपरं सा वक्रीभूय होषां
२० गच्छति, अद्वीवदेशम् आरभ्य समुद्भूतस्या अन्त आस्ते । अपरम् उम्मा
अफेकं रिहेवच्च साकल्यतस्तेषां द्वाविंश्टति नगराणि तदीयग्रामाच्च ।
२१ इति खखपरिजनानुसाराद् आशेरवंशेन भोग्याया भूमेत्तदीयनगराणां
ग्रामाणाच्च निर्णयः ।

२२ अनन्तरं वषटांशो नपालेरथात् खखपरिजनानुसारेण नपालिवंशीयानां
२३ बभूव । तेषां सीमा हेलफं सानन्दीमस्य समीपस्थम् अलोन्दृक्षच्चाच्च-
रभ्य अदामीनेकवेन यवनियेलेन च लक्ष्मुं यावद् गच्छति यर्द्दननदी
२४ च तस्या अन्तभाग आस्ते । अपरं सा सीमा पञ्चिमदिशं परावत्य
अद्वीततावेऽरं गत्वा तस्माद् ज्ञकोकां प्रगच्छति दक्षिणपार्श्वे सिवूलूनं
पञ्चिमपार्श्वे आशेऽस्तु द्विर्यादयदिशि च यर्द्दनसमीपस्यां यिह्वदां प्राप्नोति ।
२५ अपरं प्राचीरवेष्टितानि नगराणीमानि, सिद्धिम् सेरं इमातरक्तं
२६ किन्नरतम् अदामा रामा हात्वोरं केदशम् इत्रियी ऐनहात्सोरं
२७ यिहोणां मिगदलेलं होरेम वैद्यनातं वैत्शेमश्च । साकल्यतस्तेषाम्
२८ ऊनविंश्टति नगराणि तदीयग्रामाच्च । इति खखपरिजनानुसारात्
नपालिवंशेन भोग्याया भूमेत्तदीयनगराणां ग्रामाणाच्च निर्णयः ।

२९ अनन्तरं सप्तमांशः खखपरिजनानुसारेण दानवंशीयानां बभूव ।
३० तैर्भोग्याया भूमे निर्णयोदयं, सरियम् इष्टायोलम् ईरशेमशं प्लालवीमम्
३१ अद्यालोनं यित्त्वा एलोनं तिन्नाथा इक्रोणम् इल्लिकी गिविधोनं
३२ वालतं यिह्वदं विनेविरकं गातरिमोणं भेयर्कोनं रक्तोनं यापोः सम्म-
३३ खस्या सीमा च । दानवंशीयानां सीमा तेषां प्रयोजनाद् अत्यासीत्,
यतो दानवंशीया लेशमस्य प्रतिकूलं योद्वं गत्वा तन्नगरं वशे चक्रुत्तचत्व-
लोकांस्वासिभि ईत्वा तेषां देशमधिकृत्य तन्मध्य ऊषुः स्तेषां पूर्व-
३४ पुरुषस्य दानस्य नामानुसारेण लेशमस्य नाम दानं चक्रुच्च । इति
खखपरिजनानुसाराद् दानवंशेन भोग्याया भूमेत्तदीयनगराणां
ग्रामाणाच्च निर्णयः ।

३५ इत्यं खखसीमानुसारेणाधिकर्तुं तैर्देशविभजने समाप्तिं इच्छायेत्.
३० वंशाः स्तेषां मध्ये नूनसुतेन यिहोशूयेन भोग्यां भूमिं तस्मै ददुः । ते
परमेश्वरस्याज्ञया तेन याचितं नगरम् धर्धाद् इफ्रियमपर्वतस्यं तिन्नत-
३१ सेरहं तस्मै ददुः, ततः स तन्नगरं निर्माय तन्मध्य उवास । इत्यम्

इलियासरो याजको नूनसुतो यिहोश्रुत इखायेल्वंशस्याधिपाच्च शीलै
परमेश्वरस्य सम्मुखे समाजावासस्य द्वारसमीपे गुटिकापातेन सर्वेषाम्
अंशान् निर्णीय देशस्य विभजनं समापयामासुः ।

20

२० विंशीऽध्यायः ।

१ आश्रयनगराणि निरूपयितुम् ईश्वरस्याज्ञा ७ तेषां निरूपणच्च ।

अनन्तरं परमेश्वरो यिहोश्रुतं जगाद्, तम् इखायेल्वंशेभ्यः कथय, १
अहं यान्याश्रयनगराण्यधि मूससा युद्धान् आदिष्टवान्, यूर्यं स्थार्थं २
तानि निरूपयत् । तेन यः कस्चिद् हठाद् अज्ञानतो वा नरं हन्ति, स ३
तत्स्यानं पलायितुं प्रक्ष्यति तानि नगराणि श्रोणितपातस्य प्रतिफलदात् ४
रक्षार्थं युद्धाक्षम् आश्रयस्यानानि भविष्यन्ति । अपरं तेषां किमपि नगरं ५
पलायितो हन्ता नगरदारस्य विचारस्यान उपतिष्ठन् नगरस्य प्राची-
नानां कर्णगोचरे स्वकार्थं ज्ञापयिष्यति, तदा ते तं नगरमध्ये खेषां समो-
पमानीष खेषां मध्ये वस्तुं स्थानं तस्मै दास्यन्ति । अपरं श्रोणितप्रति- ६
फलदातरि तस्य पञ्चाद् आगते ते तस्य हस्ते तं नरहन्तारं न समर्पयि-
ष्यन्ति यतः स अज्ञानतो निजसमीपवासिनम् अबधीत् पूर्वं तं प्रति-
द्वेषं नाकरोत् । अतः स यावद् विचारार्थं समाजस्य साक्षात् नोप- ७
तिष्ठति, अर्थात् तत्कालीयप्रधानयाजकस्य मरणं न भवति तावत् स
तस्मिन् नगरे वक्ष्यति । अनन्तरं स नरहन्ता खं नगरं खं गृह्वच्च
अर्धाद् यज्ञगरात् पलायितस्त् स्थानं मुनर्यास्यति ।

ततस्ते नपालिपर्वतस्यं गालीलदेशस्यं केदश्मैश्चायिमपर्वतस्यं शिखिम् ९
यिहोश्रुतपर्वतस्यं किरियथर्वच्चार्थतो हित्रोग्यं निरूपयामासुः । तथा पूर्व- १०
दिशि यिरीहोः समीपस्थयर्द्दनपारे रूपेणावंशस्य देशमध्ये समभूमौ खितं
वेत्सरं गादवंशस्य देशमध्ये गिलियदस्यं रामेतं निनशिवंशस्य देशमध्ये ११
वाणीनस्यं गोलनच्च निरूपयामासुः । यः कस्चिद् अज्ञानतो नरं हन्ति १२
स यथा तत्र पलायेत यावच्च समाजस्य समीपे तेन नोपस्थातव्यं तावत्
श्रोणितप्रतिफलदातुः करेण न हन्येत, तदर्थम् एतानि नगराणीखायेलः
समखवंशस्य तन्मध्ये प्रवासिनां विदेशीयानाच्च द्वते न्यरूप्यन्त ।

२१ एकविंशतीअध्यायः ।

21

१ लेविवंशस्य कृते नगरनिरूपणं ६ चारोणवंशस्य कृते नगरनिरूपणं २० किहात-
वंशस्य कृते नगरनिरूपणं २७ गेश्चानवंशस्य दृते नगरनिरूपणं १४ मिरादिवंशस्य
कृते नगरनिरूपणं ४३ विभागस्य समाप्तिः ।

१ अबन्तरं लेविवंशस्य मुख्यनरा इलियासरस्य याजकस्य नूनसुतस्य
२ यिहोशूद्युपेष्ठायेल्वंशानां प्राचीनानाच्च समीपमागमन् । ते किनान-
देशस्यशीलौ तान् जगदुः, अस्माकं वासार्थं नगराणि पश्चानां कृते
तदीयपरिसरांच्चास्मभ्यं दातुं परमेश्वरो मूससा युग्मान् आज्ञापयत् ।
३ तत इस्त्रायेल्वंशाः परमेश्वरस्याज्ञया स्वेषां भोग्यभूमेर्मथात् लेवि-
४ वंशीयेष्यो निम्बलिखितानि नगराणि तेषां परिसरांच्च ददुः । किहा-
तीयवंशस्यांशस्य निर्णयोर्यां । लेवीयानां मध्ये याजकहारोणस्य वंशो
गुटिकापातेन यिह्वदाशिमियोनविन्यामीनवंशेभ्यस्त्वयोदप्त नगराणि लेभे ।
५ किहातस्याच्चवंशो गुटिकापातेन इफ्रियमदानवंशाभ्यां मिनश्चिवंश-
६ स्यार्द्धाच्च दश नगराणि लेभे । गेश्चानवंशो गुटिकापातेन इषाखराशेष-
नम्बलिवंशेभ्यो वाश्चानस्यात् मिनश्चिवंशस्यार्द्धाच्च त्वयोदप्त नगराणि लेभे ।
७ मिरादिवंशस्य खस्तपरिजनानुसाराद् गुटिकापातेन रुदेश्चादसिवृ-
द्ध लूनवंशेभ्यो द्वादशनगराणि लेभे । परमेश्वरो मूससा यथादियवान्
तथे स्त्रायेल्वंशा निम्बलिखितानि नगराणि तेषां परिसरांच्च ददुः ।

८ ते यिह्वदावंशस्य शिमियोनवंशस्य च भूम्या एतानि वच्चमाण-
१० नगराणि ददुः । तानि लेविवंशीयानां मध्ये किहातीयवंशेऽद्वानां
हारोणसन्तानानां बभूवुः, यतत्त्वेषां प्रथमांश आसीत् । अनाकस्य
११ पितुर्वंश्य नगरम् अर्थाद् यिह्वदापर्वतस्य हित्रोणनगरं तस्य चतु-
१२ दिक्ख्यः परिसरच्च तेष्योऽदायि । किन्तु तस्य नगरस्य क्तेचं तस्य
१३ ग्रामाच्च वंशभोग्यभूम्यर्थं यिषुन्नेः सुताय कालेवाय दत्ताः । अतो याजक-
हारोणस्य सन्तानेभ्य इमानि नगराणि दत्तानि । नरहन्तुरात्रयनगरं
१४ हित्रोणं तस्य परिसरच्च लिव्ना तस्याः परिसरच्च, यत्तीरं तस्य
१५ परिसरच्च, इष्टिमोर्यां तस्य परिसरच्च, होलोनं तस्य परिसरच्च दिवीरं
१६ तस्य परिसरच्च, ऐनं तस्य परिसरच्च युटा तस्याः परिसरच्च वैतरेष्मणं
तस्य परिसरच्च, अनधीर्द्योर्वंशयो भूमिमध्याद् एतानि नव नगराणि ।
१७ अपरं विनामीनवंशस्य भूमिमध्याद् गिवियोनं तस्य परिसरच्च, गेवा
१८ तस्याः परिसरच्च, अनाधीर्यां तस्य परिसरच्च, अल्मोनं तस्य परिसरच्च,

एतानि चत्वारि नगराणि । साकल्येन चयोदश नगराणि तदीयपरि- १९
सराच्च हारोणवंशीयवाचकानां बभूवुः ।

अपरं किहातवंशीयलेवीयेभ्योऽर्थात् किहातवंशस्य प्रेषलोकेभ्य इफ्- २०
यिम्वंशस्य भूमिमध्यात् कतिपयनगराणि दत्तानि । तानीमानि, नर- २१
हन्तुराश्रयनगरम् इफ् यिमपर्वतस्य शिखिमं तस्य परिसरच्च, गेषरं
तस्य परिसरच्च, किव्सयिमं तस्य परिसरच्च, वैयोरीणं तस्य परिस- २२
रच्च, एतानि चत्वारि नगराणि । अपरं दानवंशस्य भूमिमध्याद् २३
इल्लिकी तस्याः परिसरच्च गिवियोनं तस्य परिसरच्च, अयालोनं तस्य २४
परिसरच्च गातरिमोणं तस्य परिसरच्च, एतानि चत्वारि नगराणि ।
अपरं मिनशेरद्वंशस्य भूमिमध्यात् तानकं तस्य परिसरच्च गातरि- २५
मोणं तस्य परिसरच्च, एते द्वे नगरे । साकल्येन दश नगराणि तेषां २६
परिसरच्च किहातीयशेषवंशस्य बभूवुः ।

अनन्तरं खखपरिजनानुसाराद् गेषेनवंशीयेभ्यो लेवीयेभ्य इमानि २०
नगराणि दत्तानि, मिनशेरद्वंशस्य भूमिमध्यात् नरहन्तुराश्रयनगरं
वाशानसं गोलनं तस्य परिसरच्च विषिरा तस्याः परिसरच्च, एते द्वे
नगरे । अपरम् इषाखरवंशस्य भूमिमध्यात् किशियोनं तस्य परिसरच्च २८
दाविरतं तस्य परिसरच्च, यम्मूतं तस्य परिसरच्च, ऐनगन्नीमं तस्य २९
परिसरच्च, एतानि चत्वारि नगराणि । अपरम् आशेरवंशस्य भूमि- ३०
मध्यात् मिशियलं तस्य परिसरच्च अब्दोनं तस्य परिसरच्च हिलकतं ३१
तस्य परिसरच्च रिहोवं तस्य परिसरच्च, इमानि चत्वारि नगराणि ।
अपरं नपालिवंशस्य भूमिमध्यात् नरहन्तुराश्रयनगरं गालीलसं केदशं ३२
तस्य परिसरच्च हमोतं तस्य परिसरच्च दोरं तस्य परिसरच्च कर्त्तनं
तस्य परिसरच्च, एतानि त्रीणि नगराणि । साकल्येन चयोदश नगराणि ३३
तेषां परिसराच्च खखपरिजनानुसारेण गेषेनवंशस्य बभूवुः ।

अनन्तरं खखपरिजनानुसारात् मिरासिवंशीयेभ्योऽर्थाद् अवशिष्ट- ३४
लेविवंशीयेभ्य इमानि नगराणि दत्तानि । सिवूलूनवंशस्य भूमिमध्याद्
यमियामं तस्य परिसरच्च कार्त्ता तस्याः परिसरच्च, दिम्ना तस्याः परि- ३५
सरच्च, नहलोलं तस्य परिसरच्च, एतानि चत्वारि नगराणि । अपरं ३६
खवेणवंशस्य भूमिमध्याद् वेत्सरं तस्य परिसरच्च यहसं तस्य परिसरच्च
किदेमोतं तस्य परिसरच्च मेकातं तस्य परिसरच्च, एतानि चत्वारि नग- ३७
राणि । अपरं गादवंशस्य भूमिमध्यात् नरहन्तुराश्रयनगरं गिलियदसं ३८

८६ रामोतं तस्य परिसरच्च महनयिमं तस्य परिसरच्च हिष्वेणं तस्य
 ४० परिसरच्च, यासेरं तस्य परिसरच्च, चत्वार्थेतानि नगराणि । साकल्येन
 द्वादशं नगराणि स्वखपरिजनानुसारात् मिरारिवंशेनार्थाद् अवशिष्ट-
 ४१ लेविवंशीयैर्लभ्यानि । साकल्येनेखायेल्वंशीयानां भूमिमध्ये लेविवंशी-
 ४२ यानाम् अष्टचत्वारिंशनगराणि सपरिसराणि वभूवः । तेषां सर्वेषां
 नगराणां मध्य एकैकसा चतुर्दिक्कु तदीयपरिसर आसीत् ।
 ४३ इत्यं परमेश्वर इखायेल्वंशीयानां पूर्वपुरुषाणां समीपे चं देशम् अधि-
 ग्रपथमकरोत् तं कृत्स्वं देशं स तेभ्यो ददौ, अपरं ते तमधिक्षत्य तत्र वासं
 ४४ चक्रः । परमेश्वरस्तेषां पूर्वपुरुषाणां समीपे यथा शप्तवान् तथैव चतु-
 र्दिक्कु तेभ्यो विश्वामं ददौ, तेषां शत्रूणां मध्ये कोपि तेषां सम्मुखे स्यातुं न
 ४५ शशाक, परमेश्वरस्तेषां सर्वान् रिपून् तेषां हक्षतगतान् चकार । इखा-
 येल्वंशमधि परमेश्वरस्य यति मङ्गलार्थकानि प्रतिश्रुतवचनानि तेषाम्
 एकमपि निष्ठालं न वभूव, सर्वमेव सिषेध ।

22

२२ द्वाविंशोऽध्यायः ।

१ प्राप्ताशिषः सार्ववंशद्वयस्य पारगमनकथनं ६ यर्दनतटे वेदिनिर्माणं ११ वेद्या वार्तां
 श्रुता असन्तुष्टेखायेल्लोकै दूतानां प्रेषणं २१ दूतान् प्रति तेषामुत्तरं ३० तान् प्रति
 पोनिहसस्य कथनं ३१ सेपां प्रतिवचनं श्रुता इखायेल्वंशस्य सन्तुष्टिः ।

१ अनन्तरं यिहोशूद्धो रूवेणवंशं गादवंशं मिनश्वेरर्ज्जवंशचाह्य जगाद्
 २ परमेश्वरस्य सेवको मूसा युधान् यद्यदादिश्वत् तद् युधाभिः सिङ्गम्,
 ३ अहृच्च युधान् यद्यदादिश्वं युधाभिस्त्वापि मनो निहितं । बज्जिन-
 मारभ्याद्य यावद् यूयं स्वस्त्वात् न त्वक्षा स्वप्रभोः परमेश्वरस्याज्ञाः
 ४ पालयथ । इदानीं युधाकं प्रभुः परमेश्वरः स्वप्रतिज्ञानुसारेण युधाकं
 भावभ्यो विश्वाममददात् अत इदानीं यूयं स्वस्त्वासस्यानम् अर्थात्
 परमेश्वरस्य सेवकेन मूससा दत्तं स्वेषां भोग्यं देशं यर्दनपारं प्रति
 ५ गच्छत । अपरं परमेश्वरस्य सेवको मूसा युधाभ्यं याम् आज्ञां अवस्था-
 च्छोक्षवान् अधुना तदनुसारेणाचरितुं युधाकं प्रभुपरमेश्वरे प्रेतुं तस्य
 सकलमार्गेण गच्छतुं तस्याज्ञा यहोतुं तस्मिन् आसक्ता भवितुं सर्वान्तः-
 ६ करणैः सर्वप्रणैस्व समं तं सेवितुच्चातीव यतध्वं । अनन्तरं यिहोशूद्ध-
 ७ ऊन् आशिष्वमुक्ता विसर्जनं ततस्ते स्वस्त्वासस्यानं जग्मुः । मूसा मिनश्वे-
 रर्ज्जवंशाय वाश्वाने भूमिं दत्तवान् यिहोशूद्धस्व तस्यान्यार्ज्जवंशाय यर्दनस्य

पञ्चमदिशि खभातृणां मध्ये भूमिं ददौ, अनन्तरं सखवासस्यानं प्रति
तेषां विसर्जनकाले यिहोश्चयस्तान् आग्निधमुक्ता जगाद्, यूर्धं पशुरुच्यस्तर्ण- ८
पित्तलोऽहवस्त्रादीनि प्रचुरधनानि समादाय खखवासस्यानं पुनर्यात्,
यूर्धं रिपुभ्यो लोठितानि द्रव्याणि सखभाटभिः सार्जे विभज्य गृह्णीत ।

ततो रुवेणवंशो गादवंशो मिनश्चेरद्वंशच्चेत्येलवंशै र्विश्वथाः ९
किनानदेशस्यशीलोः प्रतस्थिरे, मूसाः परमेश्वरस्याज्ञया तैर्भाग्यं यं देशं
तेष्यो दत्तवान् खेषां वंशभोग्यं तं गिलियददेशं प्रति धात्रां चक्रिरे ।
अनन्तरं किनान् देशस्य यद्बनप्रदेशं प्राप्य रुवेणवंशो गादवंशो मिनश्चेरद्वंश- १०
वंशच्च तत्र यद्वनस्य समीपे वृहदाकृतिम् एकां वेदिं निर्मितिरे । अपरं ११
पश्यत, रुवेणवंशो गादवंशो मिनश्चेरद्वंशच्च किनानदेशस्य समुखे यद्व-
नस्य प्रदेश इत्यायेलवंशस्य पारयानस्याने वेदिमेकां निर्मितवत् इति
वच इत्यायेलवंशः शुश्राव । इत्यायेलवंशैन तस्मिन् श्रुते तेषां प्रतिकूलं १२
योजुं गमनार्थं इत्यायेलवंशस्य सर्वसमाजः श्रीलौ मिलितः । अपरं १३
रुवेणवंशस्य गादवंशस्य मिनश्चेरद्वंशच्च स उभीपम् इतिवासरस्य
याजकस्य पुत्रः पीनिहस्तीन सार्ज्जम् इत्यायेलः समक्तवंशानाम् एकैको १४
उधिप इत्यं दशाधिपा इत्यायेलवंशै र्गिलियददेशं प्रहिताः, ते उधिपा
इत्यायेलवंशीयसहस्रलोकानां मध्ये खखपित्रवंशस्य मुख्या आसन् ।
अनन्तरं ते गिलियददेशे रुवेणवंशस्य गादवंशस्य मिनश्चेरद्वंशस्य १५
च समीपमागत्य तान् इति वचो जगदुः, परमेश्वरस्य सर्वः समाज १६
इति वाचं वदति, यूर्धम् अद्य परमेश्वरस्य प्रातिकूल्येनाचरितुं यज्ञ-
वेदिनिर्माणेन परमेश्वरस्यानुगतेः परावर्तमाना इत्यायेल ईश्वरस्य यद्
अपदाध्य, चुप्ताकं तस्मापराधस्य किं कारणं? परमेश्वरस्य समाजमध्ये १७
येन महामारी जाता यस्माच्च वयम् अद्यापि न परिष्कृतात्मत् पियो-
रीयपापं युश्माभिः किं लघुतरं बुध्यते? इति हेतो यूर्धं किम् अद्य १८
परमेश्वरस्यानुगतेः परावर्तच्च? युश्माभिरद्य परमेश्वरस्य प्रातिकूल्येना-
चरिते च्चः स इत्यायेलवंशस्य सर्वसमाजं प्रति कुद्दो भविष्यति । युश्माकं १९
वंशभोग्यो देशो यद्यशुचि भर्वति तर्हि पारं गत्वा परमेश्वरस्यावास-
विशिष्टं परमेश्वरिणाधिकृतं देशम् आगत्यास्ताकं मध्ये खै भाग्यां
भूमिं गृह्णीत; किन्त्वस्ताकं ग्रभोः परमेश्वरस्य यज्ञवेदिं विना खेषां
चत अन्ययज्ञवेद्या निर्माणेन परमेश्वरस्य प्रातिकूल्येनास्ताकच्च प्राति-
कूल्येन माचरत । शस्त्रद्रव्यमधि सेरहसुतेनाखनेनापराङ्गे ईश्वरस्य २०

क्रोधः किम् इस्वायेलः सर्वसमाजं प्रति प्रकाशितो नाभवत् ? इति कारणात् स मनुष्यः स्वप्राप्नेन क्लेवलम् एकाकी विनयो नाभवत् ।

२१ ततो रूचेणवंशगादवंशमिनश्चेर्द्वंशा इस्वायेलवंशीयसहस्रपतीन् ।

२२ प्रतिजगदुः प्रभूणां प्रभुः परमेश्वरः प्रभूणां प्रभुः परमेश्वर एव तज्जानाति, अपरम् इस्वायेलवंशोपि तज्जास्यति, यदि परमेश्वरस्य प्रातिकूल्याद् अपराधेहया वा तत् कर्मास्ताभिः क्षतं तर्हि भवान् अद्यास्तान् ।

२३ मा क्षमतां । परमेश्वरस्यानुगमनात् परावर्त्तिं तदुपरि होमं नैवेद्यं मङ्गलार्थकबलींचोत्स्वर्युं वा यद्येषा चज्जवेदिरस्ताभिर्निरसायि, तर्हि २४ परमेश्वरः स्वयं तस्य फलं ददातु । तत् कर्मास्ताभिर्भयात् क्षतं, २५ अर्थाद् इस्वायेलः प्रभुणा परमेश्वरेण सह युद्धाकं कः सम्बन्धः ? हे रूचेणवंशं हे गादवंशं युद्धाकमस्ताकच्च मध्ये परमेश्वरो यद्वैनसरितं सीमां क्षतवान् अतः परमेश्वरे युद्धाकं कस्त्रिदंशो नास्तीति वाचं भाविकाले युद्धात्मन्तानाच्चेद् अस्त्रात्मन्तानान् वदेयुः, चेच युद्धाकं वंशो-

२६ इस्माकं वंशं परमेश्वराद् भीतिं व्याजयेदिति भवाद् वयम् उक्तवन्तः, वयं वेदिमेकां निर्मातुम् उद्यमं करवाम, होमं वा बलिं दातुं तां

२७ निर्ममिति न हि । किन्तु होमबलिभिर्मङ्गलार्थकादिबलिभिच्च परमेश्वरस्य साक्षात् तं परिचरितुमस्ताकम् अधिकार आख्य इति प्रमाणाय सा वेदि युद्धाकम् अस्ताकच्च मध्येऽस्त्रः परत्रास्त्रदंशयोच्च मध्ये साक्षिणी भविष्यति ; तेन परमेश्वरे युद्धाकं कोप्यशो नास्तीति वाचं २८ भाविकाले युद्धाकं वंशोऽस्माकं वंशं वक्तुं न प्रत्यति । अपरं वयं क्यितवन्तस्ते यदि भविष्यत्काल अस्मान् अस्माकं वंशं वा वाचमिमां वदेयुः, तर्हि वयं वदिष्यामः परमेश्वरीययज्ञवेद्याः समानाकृतिं वेदिमिमां निरीक्षणं सा अस्त्रत्यूर्वपुरुषैर्निर्मिता होमादिवलिदानार्थिका न हि,

२९ किन्तु सा युद्धाकम् अस्ताकच्च मध्ये साक्षिणी विद्यते । वयं यत् स्तेषां प्रभोः परमेश्वरस्यावासस्य समुखस्थितां तस्य यज्ञवेदिं विना होम-नैवेद्यबलिदानार्थिकाम् अन्यवज्ञवेदिं निर्मातुं परमेश्वरस्यानुगमनाद् अद्य परावर्त्तमहि परमेश्वरस्य प्रातिकूल्येनाचरेम वा, इत्यं मा भवतु ।

३० तदानीं याजकपीनिहसलस्य सहवर्त्तिः समाजाधिपा इस्वायेलवंशस्य सहस्राणाम् अधिपाच्च रूचेणवंशेन गादवंशेन मिनश्चेर्द्वंशेन

३१ चोक्तान्येतादृशानि वर्चासि निश्च्य सन्तुष्टा वभूवुः । याजकेलियासरस्य सुतः पीनिहसो रूचेणवंशं गादवंशं मिनश्चेर्द्वंशं वभाषे परमेश्वरो-

युग्माकं मध्ये विद्यत इति वयमद्याजानाम्, यतो युग्माभिः परमेश्वरस्य किमपि नापराङ्गम् अपरं यूयम् इदानीम् इखायेल्वंशं परमेश्वरस्य कराद् उद्गृतवन्तः ।

अनन्तरं धाजकेलियासरस्य सुतः पीनिहसोऽधिपात्र रुवेणवंशस्य १२ गादवंशस्य च समीपाद् गिलियददेशात् किनानदेशं प्रत्यागत्य इखायेल-
वंशं तेषामुत्तरस्य वार्तां जगदुः। तत इखायेल्वंशाल्लेन तुष्टिं गतेखायेल- १३
वंशानाम् ईश्वरस्य धन्यवादं चक्रिरे, रुवेणवंशस्य गादवंशस्य च निवास-
देशं विनाशयितुं युद्धाय गमनस्य पुनः किमपि न बभाषिरे। अनन्तरं १४
रुवेणवंशी गादवंशच तस्या वेद्या एदः (साक्षिणीति) नाम चक्रुः,
यतः परमेश्वर एव प्रभुरस्ति, सास्माकं मध्य एतस्य साक्षिणी भविष्यति ।

23

२३ चयोविंशोऽध्यायः ।

मरणात् पूर्वम् इखायेलः सर्ववंशान् प्रति यिहोशूयस्य कथनं ।

इत्थं परमेश्वरेण इखायेल्वंशाय तस्य चतुर्दिक्कु स्थितेभ्यः सकल- १
दिपुम्यो विश्वामे इत्ते बज्जकालात् परं यिहोशूयो बज्जवयस्त्रो दृद्धो
भूत्वा सर्वान् इखायेल्वंशान् तेषां प्राचीनान् अधिपान् विचारकान् २
सेनापतेऽचाहृय गदितवान् अहं बज्जवयस्त्रो जरनभवं । युग्माकं ३
प्रभुणा परमेश्वरेण युग्माकं साक्षाद् एता जातीः प्रति यद्यत् कर्म्बाकारि
तद् युग्माभि लोचनैरदर्शिं युग्माकं प्रभुः परमेश्वरः स्वयं युग्माकं पक्षीयो
भवन् अयुद्धत् । पश्यत यद्वन्मारभ्य पञ्चिमदिक्ख्यं महाजप्तिधिं ४
यावद् या जातयो मयोच्चिन्ना याच्चावशिष्टाः सन्ति, तासां देशान्
अहं युग्माकं वंशानुसारेण गुटिकापातेनांशितवान् । अपरं युग्माकं प्रभुः ५
परमेश्वरी युग्माकं समुखात् तास्ताडयिष्यति युग्माकं दृष्टिगोचराद्
दूरयिष्यति च, अपरं यूयं सेषां प्रभोः परमेश्वरस्य वाक्यानुसारेण ६
तासां देशान् अधिकरिष्यथ । अतो यूयं मूससो अवस्थाप्रस्त्रे लिखितं
सकलवाक्यं ग्रहीतुम् आचरितुच्छातीव दृष्टमनसो भवत, तस्य दक्षिणं
वार्त्तं वा प्रति न परावर्त्तत्वं । अपरं युग्मान्मध्य अवशिष्टानाम् एतदेशस्य- ७
जातीयानां मध्ये गतायात् मा कुरुध्वं तेषां देवतानां नामान्युच्चारयन्तः
शपथं न कुरुत तान् मा सेवध्वं मा प्रणमत च । किन्तु यूयम् अद्य ८
यावद् यादृशं कुरुथ, तादृशं खप्रभौ परमेश्वरे समासक्तास्तिष्ठत ।

९ यतः परमेश्वरो युद्धाकं सम्मुखाद् वहती र्बलवती जातीरदूर्घत्, अद्य
 १० यावद् युद्धाकं सम्मुखे स्थातुं केनापि न प्रक्षयते । युद्धाकम् एको जनो
 ११ रिपूणां सहस्रजनान् विद्रावयिष्यति यतो युद्धाकं प्रभुः परमेश्वरो युद्धान्
 १२ प्रति स्वप्रतिच्छानुसारेण स्वयं युद्धत्वचे योत्यति । ततो यूयं खेषां कृते
 १३ भृशं सावधानाः सन्तः खेषां प्रभौ परमेश्वरे प्रेम कुरुत । नोचेद् यूयं
 यदि परावृत्य युद्धन्धे निवासिभिर्स्तैरवशिष्ये र्भिन्नजातीयैः संयुक्त्यध्वे
 १४ तेऽच्च सह युद्धाकं विवाहसम्बन्धो भवति तेषां समीपं युद्धाकं युद्धाकञ्च
 १५ समीपं तेषां समागमो जायते, तर्हि युद्धाभिरिदं निश्चितं ज्ञायतां,
 युद्धाकं प्रभुः परमेश्वरो युद्धाकं सम्मुखात् तान् भिन्नजातीयान् दूरयितुं
 निर्वर्त्तिष्यते, तेन युद्धाकं प्रभुणा परमेश्वरेण दत्ताद् असाद् उत्तम-
 देशाद् यावद् यूयं न लोक्यध्वे तावत् ते युद्धाकम् उन्माया जालानि
 १६ कटिप्रहारकक्षणा नेत्राणां कण्ठकानि च भविष्यन्ति । पश्यत सर्वमत्ये
 र्येन मार्गेण गम्यते तेनाद्याहं गच्छामि, अपरं प्रभुणा परमेश्वरेण
 युद्धानधि यति मङ्गलसूचकानि वाक्यान्युक्तानि तेषां नैकस्यापि न्यूनत्वम्
 अकारि सर्वाणि सिद्धानि, एकसपि निष्पलं नाभृत्, एतद् युद्धाभिः
 १७ सर्वान्तःकरणैः सर्ववुद्दिभिच्च ज्ञायतां । अतो युद्धाकं प्रभुः परमेश्वरो
 युद्धानधि यानि मङ्गलदायकानि वाक्याग्नि जगाद तानि यथा युद्धान्
 प्रति सिद्धान्यभवन्, तथा युद्धाकं प्रभुणा परमेश्वरेण दत्तादसाद्
 उत्तमदेशाद् युद्धाकं निराकरणं यावद् युद्धान् प्रति स्वातः सर्वमङ्गल-
 १८ सूचकं वाक्यं साधयिष्यते । यदा यूयं स्वप्रभुणा परमेश्वरेणाच्चापितं
 नियमं लक्ष्यिष्य गत्वा चेतरदेवान् सेविष्यध्वे तान् प्रणयन्यथ च तदा
 युद्धान् प्रति परमेश्वरस्य क्रोधः प्रज्वलिष्यति, तसाद् यूयं तेन दत्ताद-
 साद् उत्तमदेशात् तूणि विनच्यथ ।

24

२४ चतुर्विंशोऽध्यायः ।

१ सर्वेषाम् इस्वाधेलवंशानां यिहोश्रूयेन मेलुनं २ भंचेषणं तेषां पूर्वपुत्रषाणां पुराणत-
 कथनं १४ ते: सह नियमस्थिरोकरणं २६ नियमस्य साच्चिण एकस्य पाषाणस्य
 स्थापनं २८ यिहोश्रूयस्य मरणं १२ यूपफस्यास्त्रां श्मशाने स्थापनस् इलिथासरस्य
 मरणं ।

१ अनन्तरं यिहोश्रूय इस्वाधेलः सकलवंशान् शिखिमे मेलयामास तेषां
 ग्राचीनान् अधिपतोन् विचारकान् सेनापतीं चाजुहाव, तेन ते परमे-
 श्वरस्य समक्षम् उपतस्युः ।

तदानीं यिहोशूयः सर्वलोकान् अवदत्, इस्तायेत्वः प्रभुः परमेश्वर १
 इति वाचं वक्ति, इत्राहीमस्य नाहोरस्य च पिता तेरहो युग्माकमन्ये
 पूर्वपुरुषाच्च पूर्वं फरातसरितः परे वसन्त इतरदेवान् असेवन्त । २
 ततोऽहं युग्माकं पूर्वपुरुषम् इत्राहीमं तस्याः सरितः पाराद् गृहीत्वा ३
 किनानदेशस्य सर्वच्च भमयामास, अपरं तं बज्जप्रजं कर्तुम् इस्त्वाकं
 सुतं अददां । इस्त्वाकाय च याकूबम् एवौनामकच्च सुतौ दत्तवान् ४
 एवौनामकस्याधिकारायं तस्मै सेयोरपर्वतं दत्तवान् किन्तु याकूबस्त्वस्य
 वंशच्च मिसर्देशम् अगच्छत् । अनन्तरम् अहं मूससं हारोणच्च प्रेषित- ५
 वान्, अपरं मिखीयाणां मध्ये यानि कर्माण्यकरवं तैस्तान् अताडयं,
 अनन्तरम् अहं युग्मान् वहिष्कृत्यानयं । ततो मया मिसर्देशाद् युग्माकं ६
 पिट्लोकेषु वहिष्कृतेषु यूयं जलधिं प्राविष्ट, अपरं मिखीयलोका-
 रथान् अग्नारुदसंव्यानि च गृहीत्वा सूफजलधे मध्यं यावद् युग्माकं ७
 पिट्लोकानां पञ्चाद् अधावन् । तत्स्मै परमेश्वरम् उदित्यं प्रार्थनायां ८
 कृतायां स मिखीयाणां युग्माकच्च मध्ये तिमिरमस्थापयत् जलधिना तान्
 समाच्छादयच्च, मया मिखीयान् प्रति यत् कर्माकारि तद् युग्माभि नैचै- ९
 रदर्पि अनन्तरं यूयं बज्जकालं प्रान्तर अवसत । ततः परं यद्दनः पारवा-
 सिनाम् इमोरीयाणां देशं युग्मानहं आनयं ततो युग्माभिः सार्जं युध्यत्सु १०
 तेषु मया युग्मालरे समर्पितेषु यूयं तेषां देशम् अथकुरुत, इत्यहं
 युग्माकं साक्षात् वान् अमारयं । अनन्तरं मोयावस्य राजा सिष्योरसुतो ११
 वालाक उत्त्यायेत्वायेत्वं देशम् युग्मान् अग्नेये भनो नि-
 धातुं नैच्छं ततः स युग्मभ्यम् आशिषमददात्, इत्यं मया तस्य कराद् यूयं १२
 माचिताः । अनन्तरं युग्मासु यद्दनसरितः पारमाभव्य यिरीहौ समुप-
 स्थितेषु यिरीहौर्लोका इमोरीयाः पिरिषीयाः किनानीयाः हित्तीया १३
 गिर्माशीया हित्तीया यिवूषीयाच्च लोका युग्माकं प्रतिकूलमयुध्यन् ततो
 अहं युग्माकं करेषु तान् समार्यय । अपरमहं तान् इमोरीयराजदया- १४
 दोन् युग्माकं समुखाद् दूरयितुं नीलाङ्गाभिगणं युग्माकं अग्नेये प्रहित-
 वान् ते युग्माकं खड्डीर्धनुभिर्वा पराजितास्त्रवहि । अपरं यूयं यदर्थं अमं १५
 नाकुरुत ताटशं देशं येषां निर्माणं नाकुरुत ताटशानि नगराणि चाहं
 युग्मभ्यम् अददां यूयच्च तन्मध्ये वसय, अपरं येषां द्राक्षाद्वेत्राणां जित-
 वक्ष्यत्वाच्च रोपणं युग्माभि न क्वातं तस्य फलं भुज्यते ।

१४ इदानीं यूयं परमेश्वराद् विभीत, सरलान्तःकरणैः सत्यतया च तं सेवधम्, अपरं युग्माकं पूर्व्युग्मा महानद्याः पारे मिसरे च यान् १५ देवान् असेवन्त तान् दूरविला परमेश्वरं सेवधं । यदि परमेश्वरस्य सेवनं युग्माभिरशुभं बुध्यते तर्हि नदीपारे वसनकाले युग्माकं पूर्व्युग्मैः सेवितानां देवानां मध्ये वा युग्माकं निवासदेशीवैरिमोरीवैः सेवितानां देवानां मध्ये कं सेविष्यच्चे तम् अद्यैव निर्णयत, किन्त्वहं मम परिज- १६ नाच्च वयं परमेश्वरं सेविष्यामहे । ततो लोकाः प्रतिजगदुः, वर्य यद् १७ इतरदेवान् सेवितुं परमेश्वरं व्यजामत्तन्माभूत् । परमेश्वरोऽस्माकम् ईश्वरः स एवास्मान् अस्मत्पिटलोकांच्च मिसररूपदात्तवाग्माराद् आनीतवान् अस्माकं दृष्टिगोचरे महाचिङ्गानि प्रकाशितवान् अस्माकं याचायाः सर्वस्मिन् समये तथा येषां मध्येन वयम् आगतास्तेषां १८ लोकानां मध्ये ऽस्मान् रक्षितवान् । परमेश्वरो देशनिवासिन इमो- रीयादीन् सर्वलोकान् अस्माकं समुखाद् दूरीक्षितवान्, अतो वय- १९ मपि परमेश्वरं सेविष्यामहे यतः स एवेश्वरः । ततो यिहोशूयो लोकान् जगाद, परमेश्वरस्य सेवनं युग्माभिरशक्यं भवेत् यतः स पवित्र ईश्वरः खगौरवरक्षक ईश्वरच्च स युग्माकम् आज्ञालङ्घनं पापच्च न क्षम्यते । २० यदि यूयं परमेश्वरं विहोयेतरदेवान् सेवधे तर्हि स परावृत्य युग्मान् २१ क्षेत्रति मङ्गले कृते च युग्मान् संहस्रिष्यति । अनन्तरं लोका यिहोशूयं २२ अवदन्, नहि, वयं परमेश्वरमेव सेविष्यामहे । यिहोशूयो लोकान् बभाषे यूयं परमेश्वरं सेवितुं तमेव निरण्यत, एतस्मिन् यूयं खेषां प्रतिकूलं स्वयं साक्षिणोऽभूत, ततस्ते जगदुः सत्यं वयं साक्षिणोऽभूम । २३ अनन्तरं स जगाद, यूयम् अधुना खेषां मध्यस्थान् इतरदेवान् दूरयत, इच्छायेतः प्रभुं परमेश्वरम् उद्दिश्य खेषां मनांसि समाप्तादयत च । २४ अनन्तरं लोका यिहोशूयं बभाषिरे वयं खेषां प्रभुं परमेश्वरं सेविष्या- २५ महे तस्य वाक्यं ग्रहोष्यामच्च । ततो यिहोशूयस्तस्मिन् दिने लोकैः समं नियमं स्थिरीकृत्य शिखिमे तेषां कृते यवस्थां विधिच्च स्थापयामास । २६ अनन्तरं यिहोशूयस्तानि वाक्यानि परमेश्वरस्य अवस्थायस्य लिङ्गेष, अपरं दृहन्तं पाषाणं एहीला परमेश्वरस्य पवित्रावाससमीप अलोन- २० तर्दीरथः स्थापयामास । अनन्तरं यिहोशूयः सर्वान् जनान् जगाद, पश्यत पाषाणेऽयं अस्मान् प्रति साक्षी भविष्यति यतः परमेश्वरोऽस्मान् यां यां वाचं अवदत् ता वाचः स श्रुतवान् अतो यूयं यत् खेषाम् ईश्वरं

न वच्चयेत् तदर्थं स युग्मान् प्रति साक्षी भविष्यति । अनन्तरं यिहो- २८
शूद्यः प्रतिजनं खस्तभोग्यभूमिं गन्तुं विसर्ज ।

इतः परं नूनस्य सुतः परमेश्वरस्य सेवको यिहोशूद्यो दशाधिकं शतं २९
वर्षाणि जीवित्वा ममार । ततो लोका इफुयिमपर्वते गाम्भेगोरुत्तर- ३०
दिक्स्थिते तस्य स्त्रीयभूमेः सीमि तिन्नतसेरहे तस्य प्रस्तानं चक्रः ।
तस्य यिहोशूद्यस्य यावज्जीवनं ये च प्राचीना इखायेलः कृते परमेश्वरेण ३१
क्षतानि सर्वकार्याणि वीक्ष्य यिहोशूद्यस्य मरणात् परम् अजीवन्
तेषामपि यावज्जीवनम् इखायेलवंशः परमेश्वरं सिद्धेवे ।

अनन्तरं यां भूमिं याकूबः शतरूप्यमुद्राभिः शिखिमस्य पितुर्हमोरस्य ३२
वंशाद् अक्रीणात् तन्मथ इखायेल्लोका मिसरत आनीतानि यूषपस्या-
स्यीनि निदधिरे, अपरं तस्यां भूमौ यूषपवंशस्याधिकारो बभूव ।
अनन्तरं हारोग्यस्य सुत इलियासरो ममार, ततो लोका इफुयिम- ३३
पर्वते तस्य सुताय पीनिहसाय दक्षे प्रत्यन्तपर्वते तस्य प्रस्तानं चक्रः ।
